

580

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

Mureș
sa. ly
Könyvtár

10

1961

CUPRINSUL

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.	1
DOMNICA ZAVOICINSCHI: Călătorie pe harta Uniunii Sovietice	3
PAUL LANGFELDER: Despre clasificarea după capitole a proiectului de Program al P.C.U.S.	11

ION STROE, A. LUPU: Să intensificăm activitatea cu cartea în lunile de iarnă	14
--	----

BIBLIOTECILE ÎN SPRIJINUL CONSOLIDĂRII ȘI DEZVOLTĂRII AGRICULTURII SOCIALISTE

GETA AURICA: Difuzarea cărții zootehnice în rindurile colectivităților	17
CORNELIU DINCUȚA: Din activitatea bibliotecilor din raionul Răcari	18
Muncind și învățând — făurim belșugul gospodăriei noastre. (Concursuri pe teme agricole pentru brigăzile de cîmp și brigăzile zootehnice)	19

BIBLIOTECI SINDICALE

S. MARIN: Bibliotecarii despre munca lor	25
SMARANDA DUMITRIU: Cu cartea printre muncitorii navetiști	27
VALENTINA DOBINDĂ: Cum am mărit numărul de cititori	28

VETURIA JUGĂREANU: Din realizările Bibliotecii muzeului Brukenthal	29
--	----

COPILUL ȘI CARTEA

ANGELA CAZIMIR: Indrumarea în colectiv a lecturii copiilor	32
DARIA SOLONARU, MIRCEA IOAN: Manifestări de masă cu cartea pentru copii	36
ILIE STANCIU: Din problemele bibliotecilor școlare	37

ANGELA POPESCU-BREDICENI: Jubileul Bibliotecii de Stat germane	39
--	----

MARILE ANIVERSĂRI CULTURALE ALE ANULUI 1961

TUDOR CIORTEA: Franz Liszt	42
VIORICA MUNTEANU: Fridjof Nansen	44

CALENDAR	46
----------	----

VĂ RECOMANDAM

Szemlér Ferenc, <i>Solstițiul</i> ; Săvescu A., <i>Album de protecția plantelor</i> ; Bordeianu C. <i>Căile sporirii producției de lapte la vaci</i> ; Tolea I. <i>Creșterea tineretului porcîn</i> ; Maier I. <i>Cultura legumelor în sere și răsadnițe</i>	48
--	----

NE SCRIU CITITORII

ȘTIRI

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Redacția: str. C. Mille, nr. 5-7, raionul Gh. Gheorghiu-Dej. - Bu

ANUL XIV • Nr. 10
OCTOMBRIE 1961

CONGRESUL AL XXII-LEA AL P.C.U.S.

„Totul pentru om, totul pentru binele omului“. „Partidul proclamă solemn: Actuala generație a oamenilor sovietici va trăi în comunism!“. În următorii 20 de ani societatea comunistă va fi construită în linii mari în U.R.S.S. Construcția deplină a societății comuniste va fi desăvârșită în perioada următoare.

Căile spre obținerea acestei victorii — realizarea visului de aur al omenirii — comunismul —, constituie conținutul esențial al Programului P.C.U.S., al cărui proiect a fost supus examinării și discuției poporului sovietic urmînd a fi aprobat de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.

Dezbaterea largă de masă a proiectului de Program al P.C.U.S., care concretizează perspectivele grandioase ale construirii comunismului în U.R.S.S., se împletește cu marile realizări obținute de poporul sovietic în întrecerea în cinstea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. Într-o atmosferă de uriaș și clocofitor avînt, milioanele de oameni sovietici întăresc prin munca perseverentă din uzine și de pe șantierele noilor construcții, în mine și pe ogoarele colhoznice nesfîrșite, puterea Țării Sovietice, cheazăse a păcii și progresului omenirii.

Opera de mare însemnătate internațională a construirii comunismului în U.R.S.S. înriurește întreaga evoluție mondială, întărește considerabil forțele socialismului și păcii, însuflețește lupta maselor muncitoare pentru progres social.

În aceste zile care preced apropierea deschiderii Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., în fabrici, uzine și instituții, la orașe și sate au loc o serie de manifestări în cadrul cărora este popularizat în rîndul oamenilor muncii din țara noastră proiectul de Program al P.C.U.S.

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. se deschide la 17 octombrie a.c. Oamenii muncii vor urmări cu mare interes știrile și documentele privitoare la Congres, așa cum urmăresc mereu prodigioasele realizări ale poporului sovietic, primul constructor al comunismului.

Redacția revistei noastre prezintă în acest număr două materiale legate de apropierea celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

Primul, Călătorie pe harta Uniunii Sovietice, poate fi utilizat pentru organizarea unor seri literare în care cititorii diferitelor biblioteci să aște noutăți despre uriașele construcții din Uniunea Sovietică, să-și reprezinte excepționalul farmec al unor ținuturi și viața fericită, plină de muncă și eroism, a oamenilor sovietici.

Recomandăm organizatorilor acestor seri literare să întovărășească lectura fragmentelor literare — făcută de cititori artistici — cu urmărirea pe o hartă a călătoriei imaginare și cu proiecții înfățișînd peisaje corespunzătoare, aspecte din munca de construcție etc. Dacă unele cărți sau reviste, conținînd fragmentele indicate în material, lipsesc dintr-o bibliotecă, ele se vor procura de la biblioteca regională sau fragmentele respective se vor înlocui cu altele echivalente.

Al doilea material, Despre clasificarea după capitole a proiectului de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice are drept scop ajutorarea bibliotecarului-propagandist în răspîndirea și lămurirea acestui document de importanță considerabilă pentru țările socialiste și mișcarea muncitorească internațională.

Desfășurarea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. în luna octombrie coincide și cu sărbătorirea la noi a Lunii prieteniei romîno-sovietice, așa că materialele ce urmează pot fi folosite și pentru organizarea unor manifestări de masă în cadrul acestei luni.

Harta Uniunii Sovietice, pe care sînt indicate localitățile cuprinse în materialul metodic ce-l publicăm în pagina alăturată

Călătorie PE HARTA UNIUNII SOVIETICE

PARTEA I-a

UN RECITATOR :

O, pământul meu! Ești o catedră.
Paginile scumpe ce le ții
Imi descopăr geografia-ntreagă-
Chipuri ruse, munți și riuri-mii
Fie-n Omsk, în Tomsk, în Glazov, sau
Prin Oriol de-aș colinda haihui,
Mie îmi surid, ci nu aiurea
Fetele, cu ochii lor căprui.
Bucuratu-le-am? Dar cu ce oare?
Cu al țării noastre cînt străbun,
Nu cu nu mai știu eu ce arcuș ilustru,
Ci cu balalaica îl instrun;
Cu-alfabetul de ceastuști ce-n chiot
Se inscrie pe întinse zări,
Cu cuvintele la piept purtate
Ca o piine-n grelele-ncercări.
Cu puțința de a ști răspunde
La oricare strigăt omenesc,
Cînd cu bucuria și tristețea
Ca o holdă eu mă dăruiesc.
O pământul meu! Ești o catedră.
Filele de aur ce le ții
Fac să-mi strălucească geografia —
Chipuri dragi și munți și riuri-mii.

[IAȘIN A. *Geografie*, în *Gazeta literară*, VIII (1961), 27 (29 iun.), p. 1.]

PREZENTATORUL :

Nu-s puțini poeții care au închinat strofe inaripate pământului lor natal, patriei sovietice. Nu-s puține nici minunatele înfăptuiri, admirate de o lume întreagă, prin care oamenii sovietici au transformat Rusia înapoiată, pustiită de războaie și jafuri, într-unul din cele mai puternice și bogate state din lume. Astăzi spunem

„drumul din cele mai puternice”, iar miine vom spune „cel mai puternic și bogat stat din lume”. Acest „miine” nu se pierde undeva într-un viitor îndepărtat, ci are liniile bine definite, trasate de încercatul Partid Comunist al Uniunii Sovietice: într-un răstimp de două decenii în U.R.S.S. va fi construită în esență societatea comunistă, iar construirea deplină a noii societăți va fi desăvîrșită în perioada următoare.

Calea spre comunism este deschisă. Vor trece douăzeci de ani și nu va exista în lume țară care să se poată asemui cu Uniunea Sovietică în ceea ce privește potențialul economic, nivelul de trai al populației, dezvoltarea multilaterală a omului. Și nu întimplător oamenii care au croit — cei dintii — drumul spre Cosmos vor fi primii care vor păși în comunism.

Dragi tovarăși,

Teritoriul pe care ne-am propus să-l străbatem astăzi este atît de imens, încît u-

cuprinde, fie și cu închipuirea, nu-i deloc simplu. Gindiți-vă că pe această suprafață ar putea încăpea trei țări cit Statele Unite ale Americii, șapte țări cit India sau șapte sute de țări cit Olanda! Pe uriașele întinderi ale Uniunii Sovietice soarele nu apune niciodată: cind la Moscova ceasul arată șapte seara, în peninsula Ciukotka arată cinci dimineața. Cind în nordul țării bintuie geruri năpraznice, în sud înfloresc portocalii și magnoliile.

Pretutindeni pe acest nemărginit pământ pulsează astăzi o viață nouă, acea viață clocotitoare și imbelșugată la care au visat mințile luminate din trecut și care a devenit fapt real în anii orinduirii sovietice.

Un prim popas pe pământul sovietic îl vom face în orașul atât de drag nu numai oamenilor sovietici, ci tuturor prietenilor lor: orașul de care este indisolubil legată făurirea primului stat socialist, orașul al cărui nume este sinonim cu pacea și progresul omenirii. L-ați recunoscut, desigur...

UN CITITOR ARTISTIC:

Moscova!

Bulevarde largi, case noi, copaci mulți, flori, o mare de verdeață; un oraș mare în care viața clocotește, o capitală în prefacere.

Moscova! (Se va citi din: Calimachi, S. *Un călător prin U.R.S.S., E.S.P.L.A.*, 1960, fragmentul cuprins între pag. 43—47, care se încheie cu cuvintele: „Și tot mergînd din uliță în uliță descoperi alte pagini din letopisețul Moscovei. Fiecare din ele contribuie cu cite ceva la bogata istorie a bătrînei capitale, bătrîna dar veșnic tînără, plină de o sevă dătătoare de viață la nesfîrșit...“).

PREZENTATORUL:

...„bătrîna dar veșnic tînără, plină de o sevă dătătoare de viață la nesfîrșit“ este și Volga, marele fluviu rus, nelipsit din cîntecele și legendele populare, izvor de inspirație pentru maeștrii cuvintului și ai penelului. Dar dacă Volga de odinioară evoca suspinele luntrașilor din celebrul tablou al lui Repin, astăzi priveliștile pe care ni le oferă sînt cu totul deosebite: pe malurile ei au luat ființă importante centre industriale și o cascadă de hidrocentrale gigantice, — la Gorki, Kuibîșev, Stalingrad — unică în lume, iar apa ei a dat viață unor mari întinderi de pămînt. Un episod din epopeea unui nou șantier de pe malurile Volgăi, a eroismului constructorilor, îl vom afla de la scriitorul Kojevnikov:

...Un dig ce se înalță uriaș, ca un zid de cetate; mașini ce duduie fiecare în ritmul său; oameni preocupați, tăcuți, urmărind atent lucrul mașinilor. ...Pe șantier munca e în toi.

Din taluzul digului se cască gura burlanului-manșon, din care atîrnă țurțuri de gheață. Aici s-a adunat un grup de muncitori, discutînd cu îngrijorare: prin burlan trebuie tras un cablu de oțel, dar cum să-l tragi cînd apa care s-a adunat înăuntru va îngheța la noapte negreșit? Există

Linie de înaltă tensiune pe malurile fluviului Volga.

o singură soluție: lucrarea trebuie făcută acum, fără întârziere; un om trebuie să intre în burlan și să tragă după el cablul. Acest om este Viktor Zaițev.

Nu i-a fost de loc ușor să lupte cu aerul greu și bezna care domneau în interiorul conductei. Viktor a învins însă greutatea, a învins și șovăielile de care fusese cuprins la un moment dat, dar s-a întâmplat un lucru pe care nu-l prevăzuse nimeni:

UN CITITOR ARTISTIC :

Ninsoarea încetase, aerul era acum uscat, și cerul strălucea limpede și senin.

Mecanicul spuse îngrijorat :

— Mă tem că a înghețat țeava la ieșire și că n-o să poată sări băiatul din ea. Trebuie să spargem gheața.

Apucă drugul de fier și barosul cu mâner scurt și începu să se cațere pe taluz. Marcenko și Isolda îl urmară în tăcere.

Curînd, putură să-și dea seama că mecanicul avusese dreptate. În locul acesta, la ieșirea de sub dig, gura burlanului era înghețată.

Primul care începu să spargă gheața fu mecanicul; Marcenko și Isolda îi urmară pilda. Acum pătrundeau din ce în ce mai adînc în interiorul burlanului. Se legară între ei cu o frînghie și se scoteau pe rînd afară, cînd le obosea mîna și nu mai puteau ridica barosul.

Mecanicul și Marcenko erau încovoiați deasupra burlanului și trăgeau de cablul care le atirna pe umeri, încordați ca doi edecari.

Hainele lui Viktor Zaițev erau negre și zdrențuite; din ele ieșeau aburi. Întorcea spre flacăra cînd spatele, cînd cotul. Un strat gros de funingine îi acoperea obrazul, din care se vedea doar albul ochilor cu sclipiri de sîdef.

Baluev îl atrase spre el, îl zgîlții de umeri, apoi îl îmbrățișă pe Marcenko și pe Zaițev.

— Vitenka, spuse el, omulețul meu drag, ținc nerușinat ce ești ! Îl strîngea în brațe,

îl mîngîia pe cap, și-i șoptea vorbe duioase fără șir.

(Din: Kojevnikov V. *Vi-l prezint pe Baluev*. În: Secolul 20, (1961), 3, p. 34—38).

PREZENTATORUL :

Următorul popas să-l facem în ținuturile nordice ale Uniunii Sovietice. Dacă priviți harta U.R.S.S. observați că granița ei nordică se întinde de-a lungul mării Oceanului Inghețat de Nord, a cărei vecinătate înăsprește clima acestei regiuni cunoscută sub numele de Extremul Nord. Aici, în tundra înghețată, au fost descoperite în anii Puterii sovietice mari bogății subpămîntene — petrol, cărbune, apă-tită, felurite minereuri —, au luat naștere

orașe noi, au fost trezite la viață regiuni întinse. Printre acestea se află și R.S.S.A. Komi, despre care ne va vorbi scriitorul A. Rekemciuk în cartea sa *Perioada concediilor de vară*.

UN CITITOR ARTISTIC: (va citi, din Rekemciuk, A. *Perioada concediilor de vară*, Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1960, următoarele fragmente: pag. 142 (Și iață-ne ajunși în luna august...) — pag. 144 (...să se uite din cînd în cînd unul la altul: de departe) și pag. 146 (Aici, în pădure, mai stăruia răcoarea...) — pag. 150 (...să privească cu ochii întredeschși la soare).

PREZENTATORUL:

Din pădurile Nordului aprig ne îndreptăm spre sud, spre stepile însoțite ale Ucrainei, pentru a-l asculta pe Vadim Sobko povestindu-ne despre viața unui muncitor din vechea citadelă a carbonului și metalului — bazinul Donețului, despre acel om modest și obișnuit care spune autorul — „construiește mașini, elaborează oțelul, extrage cărbunul. Mîinile lui au construit și Donbasul, și mîile de mașini, și centralele electrice, și orașele, și tractoarele, și combinele. Mîinile lui au cistigat războiul și acum, prin toată viața sa, prin toată munca sa, el luptă ca în lumea întreagă să fie pace”.

UN CITITOR ARTISTIC (va citi din: Sobko Vadim, *O viață obișnuită*. Buc., E.S.P.L.A., — Cartea rusă, 1960, de la pag. 307 (Ivan simțea cu mîndrie...) — pag. 308 (măreția celor ce se desfășurau în Donbas...).

PREZENTATORUL:

Prietenia între popoare a devenit realitate în anii orînduirii sovietice. Exemple se pot cita nenumărate; il alegem pe acela care i-a oferit scriitorului Petrus Brovka material pentru romanul *Cînd se unesc riurile*. Acum cîțiva ani presa sovietică publicase următoarea știre: „pe lacul Drisveti, popoarele din republicile unionale Bielorusia, Lituania și Letonia, cu forțe unite, vor construi o hidrocentrală...” Purfind numele simbolic de „Prietenia popoarelor”, hidrocentrala — astăzi în fune-

țiune — constituie un aspect al vieții noi pe care o trăiesc oamenii sovietici.

Iată-ne, așadar, acolo unde se întîlnesc granițele celor trei republici surori.

UN CITITOR ARTISTIC: (Va citi din: Brovka, Petrus. *Cînd se unesc riurile*, Buc., E.S.P.L.A. — Cartea rusă, 1959 de la pag. 415 (Cînd toată lumea începu să se împrăștie...) — pag. 419.

PREZENTATORUL:

Am ajuns, dragi cititori, aproape de sfîșitul primei etape a călătoriei noastre prin țara care construiește comunismul. Mai avem o cale lungă de străbătut. Ne așteaptă livezile Gruziei, taigaua siberiană, republicile din Asia Centrală, pe care le vom vizita la viitoarea noastră întîlnire.

Iar acum, o poezie de Petrus Brovka ne va sluji drept cuvînt de încheiere:

UN RECITATOR:

...Greu
am ieșit
din trecutul de bezne pustii
și deasupra-ne azi e azur fără nor,
pe ogoarele noastre sporesc holde-aurii
și-n uzine
roiesc muncitorii cu zor.

Dar noi nu sintem singuri
ci alătura stăm
cu familia-ntreagă
cu frații ruși și gruzini,
cu armeni și turkmeni, cu tadjici,
ne-adunăm
sub a stelei de foc sclipitoare lumini.
Azvîrlit-am opinca, încetat-am a fi
niște orbi.

Viața noastră azi prin noi o zidim
și-așîntindu-ne ochii înspre zorile vii,
a Comunei lumină de aur zărîm.

(Brovka, P. *Calea nouă*. In *Gazeta Literară*, VIII (1961) 25 (15 iun.) p. 1).

PARTEA II-a

PREZENTATORUL:

Tovarăși,

Ne continuăm călătoria prin Uniunea Sovietică. Regiunile pe care le vom străbate astăzi sînt cu atît mai interesante de cercetat, cu cît în trecut, înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, ele au avut de suferit poate cel mai mult. Decenii în șir Siberia — de pildă — n-a fost

decit un înspăimântător loc de surghiun; numeroasele popoare care trăiau pe imensul teritoriu de dincolo de Ural — iakuși, ciukci, kazahi, uzbeki, turkmeni și mulți alții — erau analfabeți aproape cu toții, iar mizeria în care erau ținuți e de nedescris. De aceea spuneam că este cu atât mai interesant să cercetăm aceste regiuni astăzi, pentru a vedea cum oamenii și locurile și-au schimbat înfățișarea.

Pentru început, vom face o scurtă incursiune în orașul azerbaidjan Sumgait, unul din cele citeva sute de orașe noi, care au apărut pe harta Uniunii Sovietice după Octombrie 1917.

UN CITITOR ARTISTIC (va citi articolul: Manu, I. *Armoniile comuniste ale Sumgaitului*, în *Veac nou XVII*, 1961, 26 (30 iun.), p. 7).

PREZENTATORUL :

Aceste pagini ar trebui întregite prin oglindirea a o seamă de realizări noi cu care pe bună dreptate se mândrește Azerbaidjanul sovietic. Știți, bunăoară, că R.S.S. Azerbaidjană a întrecut multe țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor a principalelor produse industriale? Sau că Tbilisi, capitala R.S.S.

Gruzine, va produce la sfârșitul septenariului mai multe locomotive electrice decit întreaga Franță? Dar Gruzia, despre care poetul Maiakovski scria :

Știu :

sînt prostii orice eden, orice rai,
Dar dacă

în cîntec intrară,

Pesemne la Gruzia,

la fericitul ei plai

Se gîndiră poezii doară...,

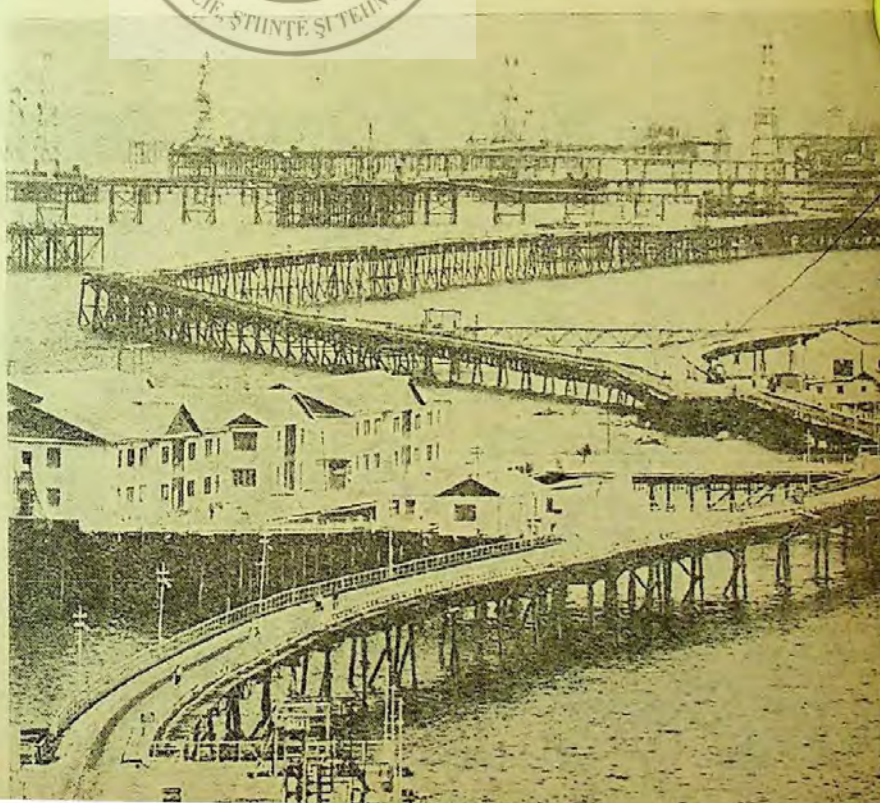
Gruzia trebuie cuprinsă cu privirea în toată minunăția ei, așa cum a creat-o natura și omul :

UN CITITOR ARTISTIC :

Cine nu s-a întrebat, citindu-l pe Eschil, de ce marele tragic elin a ales drept loc de surghiun, pentru cel mai nobil dintre eroii săi, Caucazul? De ce legendele celor vechi care l-au trimis pe Prometeu în Caucaz, au căutat tot acolo și lina de aur? De ce mulți dintre scriitorii lumii moderne au găsit în flintina tinereții din peisajele caucaziene substanța veșnică și secretă care le-a înprospătat scrisul?

(În continuare se vor citi din: Kernbach, V. *Țara dintre zăpezi și portocali*, Buc., Cartea rusă, 1958, fragmentele: pag. 19 (Am avut ocazia să citesc...) —

Exploatarea petrolifere de pe Marea Caspică.

pag. 20 (...aci într-o stranie înfrățire) și
pag. 24 (numai cu frumuseți însă...) —
pag. 27 (...și de ospitalier solul georgian).

PREZENTATORUL :

Intr-adevăr, natura i-a dăruit Gruziei un sol ospitalier. Să vedem ce soartă au avut pământurile cu care natura a fost mai vitregă. N-au trecut nici zece ani de când Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a adresat tineretului sovietic chemarea de a începe marea campanie de valorificare a acestor pământuri, a terenurilor înțelenite. A trecut și mai puțin de când ținuturile răsăritene ale U.R.S.S. s-au transformat într-un uriaș șantier de construcție.

Să ne oprim puțin în Republica Sovietică Socialistă Kazahă. Dacă ne îndreptăm spre nordul republicii, întâlnim o întinsă zonă petroliferă; în răsărit desfășoară o intensă activitate uzinele metalurgice, iar în sudul republicii este ținutul chimiei și al metalurgiei prelucrătoare. Mai sînt apoi

vestitele mine de cărbune din Karaganda, centrele constructoare de mașini din Almati și Petropavlovsk, și, desigur, nemărginitele stepe ale Kazahstanului — astăzi unul din cele mai importante grădini ale U.R.S.S. Au început să rodească chiar și deșerturile din Kazahstan, ca de altfel din întreaga Asie Centrală, — deșerturi care secole de-a rîndul n-au fost decît o imensă întindere fără urmă de viață, — căci pe drept cuvînt în comunism nu este loc pentru pustiuri, ci numai pentru grădini înflorite.

UN CITITOR ARTISTIC (va citi articolul *Valorificarea economică a pustiurilor* de M. Mihaîl, în *Veac Nou XVII* (1961), 23 (9 iun.).

PREZENTATORUL :

În fața ținuturilor răsăritene ale Uniunii Sovietice se deschid perspective pe drept cuvînt legendare. Vladimir Ilici Lenin, vorbind despre întinderile Siberiei le-a numit

„un ținut minunat, cu mare viitor“. Viitorul minunat al Siberiei se înfăptuiește astăzi: cresc giganticele centrale electrice de pe fluviile Angara, Obi și Ienisei, se înalță uzina metalurgică din Siberia apuseană, cea de aluminiu din Irkutsk, de prelucrare a țițeiului din Omsk...

Din Siberia, de pe cosmodromul Baikonur, și-a luat zborul nava cosmică „Vostok-1“ avînd la bord pe primul cosmonaut din lume — pe Iuri Gagarin. Să asistăm la clipele emoționante ale decolării:

UN CITITOR ARTISTIC (va citi: Gagarin Iuri *Drumul în Cosmos* (text prescurtat) în *Veac Nou*, XVII, (1961), 34 (26 aug) p. 4, sau un fragment din cartea Gagarin, Iuri. *Drumul spre Cosmos*, Buc. Editura politică, 1961, 240 p.).

PREZENTATORUL :

Nu poți cuprinde în cîteva cuvinte sau chiar pagini prezentul și viitorul Siberiei

sovietice, al Siberiei oglîndită în versurile lui Tvardovski :

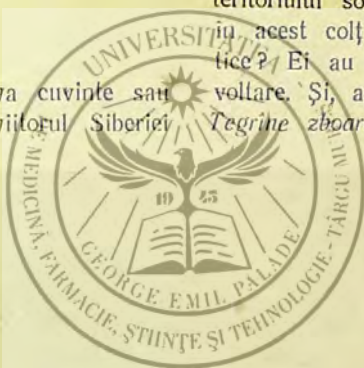
**Lăcaș al gloriei, aduse
Printr-un efort fără egal,
Tărîm al îndirjirii ruse,
Grînar și mină și-arsenal...,**

al Siberiei unde totul este atît de nou și unde în curînd vor mai fi încă atîtea lucruri noi.

UN RECITATOR (va recita poezia *Pe aici va fi curînd o mare* de A. Prokofiev, în *Gazeta Literară*, VIII (1961) 25 (15 iun) p. 1).

PREZENTATORUL :

Înaintăm spre nord-est, spre ținta finală a călătoriei noastre. Rămîn în urmă taigaua siberiană, Iakuția cu bogatele ei zăcăminte de diamante și iată-ne ajunși în peninsula Ciukotka, la extremitatea de nord-est a teritoriului sovietic. Ce viață duc oamenii în acest colț îndepărtat al Uniunii Sovietice? Ei au posibilități nelimitate de dezvoltare. Și, așa cum rezultă din povestirea *Tegrine zboară spre Habarovsk* de scriito-

Echipă de dansuri
a unui colhoz din
orientul îndepărtat
al Uniunii Sovietice

rul ciucki Iuri Ritheu, Ciuckoşa nu este
chiar atât de departe când mijloacele de
locomoţie moderne, la îndemina oricui, te
transportă la destinaţie în câteva ore.

UN CITITOR ARTISTIC (va citi: Ritheu, I. *Tegrine zboară spre Habarovsk*, Buc.

Cartea Rusă, 1955, fragmentul de la pag. 16
(O fată slăbuţă şi zveltă...) — pag. 12
(...foşnet pe care ea nu-l auzise niciodată).

PREZENTATORUL :

Iat-o pe Tegrine în avion, îndreptându-se
spre Habarovsk pentru a-şi continua stu-
diile. „Lasă să înveţe — se gîndeşte tatăl
ei, vinătorul Mămil — lasă să i se des-
chidă toate drumurile care înainte vreme
erau închise pentru poporul ciuckilor“...

UN CITITOR ARTISTIC va citi din :
Ritheu, I. *Tegrine zboară spre Habarovsk*,
Buc., Cartea rusă, 1955, fragmentul de la
pag. 33 (Cit s-a străduit Tegrine...) —
pag. 42.

PREZENTATORUL :

Dragi tovarăşi,

Tot ce-am văzut cu prilejul acestei că-
lătorii prin Uniunea Sovietică, toate reali-
zările care au transformat harta ţării sînt
opera oamenilor care trăiesc înfrăţiţi în

marca familiei a popoarelor sovietice. Prin
munca lor eroică, călăuziţi de Partidul Co-
munist al Uniunii Sovietice, ei înalţă edi-
ficiul măreţ al comunismului.

UN REGITATOR :

Tot ce-i înfăptuit de om, vorbeşte
Şi ne învaţă despre el, cu-ardoare —
Şi nu numai ce secolul rodeşte,
Sau anul, — ziua oarecare —
Arzind cu flacăra prometeiană
La noi, ajung, din epoci de departe
Creaţia şi fapta lui umană
Ca raza prelungită-a stelei moarte
Trăita viaţă-a omului, sub paşi
Nu-i praf şi beznă, — ci e descărcare
Electrică. — O voi,

îndepărtaţi urmaşi,
Veţi şti voi oare, — înapoi privind,
Cînd veţi clipi orbiţi ca la incendiu, —
Că străluceşte-astfel, învăpăiată
Această epocă,

— de noi creată!
Că e, pulsînd, izvorul de lumină
Al inimilor noastre — vastul sediu
Din care decolînd în zbor de-argint
Prima rachetă cosmosul închină.

(Aligher, Margarita. *Izvorul de lu-
mină*, În *Gazeta literară* VIII (1961)
28 (6 iul) p. 1).

DOMNICA ZAVOICINSCHI

DESPRE CLASIFICAREA DUPĂ CAPITOLE A PROIECTULUI DE PROGRAM AL P.C.U.S.

PAUL LANGFELDER

Proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este un document atotcuprinzător al marxism-leninismului, — pe bună dreptate denumit manifestul comunist al epocii contemporane.

„Sintetizînd întreaga experiență a P.C.U.S. și a mișcării comuniste internaționale, elaborînd multilateral problemele complexe ale construirii societății comuniste — proiectul de Program are o însemnătate istorică mondială, aduce o contribuție excepțională la dezvoltarea gândirii marxist-leniniste și a practicii revoluționare, constituite un măreț document al marxismului creator“.

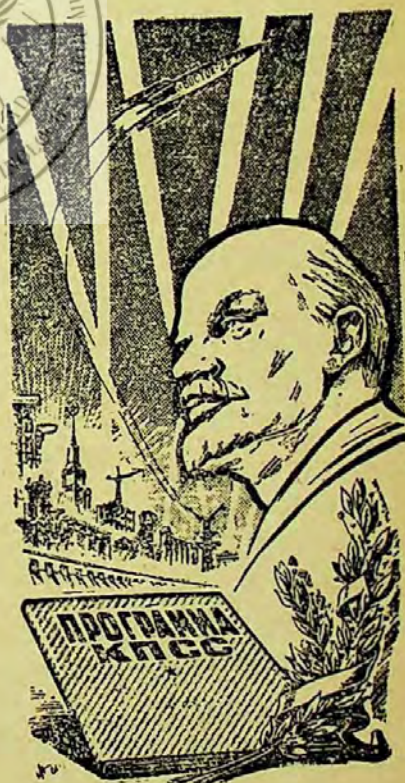
[Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la marea mișing de la Moscova, închinată prieteniei romîno-sovietice. În *Știința* XXX, 5254 (12 august) 1961, p. 1].

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice este avangarda mișcării comuniste și muncitorești, detașamentul ei cel mai experimentat, iar politica P.C.U.S. un exemplu de slujire plină de abnegație a cauzei comunismului și a păcii. Înfațișînd drumul luminos al Uniunii Sovietice spre comunism, Programul P.C.U.S. are o uriașă însemnătate internațională. Fiecare capitol cuprinde formulări precise — ultima expresie a științei marxist-leniniste — referitoare la toate problemele social-politice, economice, ideologice, culturale ale construcției comuniste. Mersul impetuos spre comunism al Uniunii Sovietice ușurează și accelerează mișcarea spre comunism a întregului sistem mondial socialist.

Fiecare om al muncii care studiază Proiectul de Program regăsește în acesta propriile sale năzuințe. Toate bibliotecile au sarcina permanentă de a populariza și propaga conținutul Programului P.C.U.S. și pentru aceasta fiecare bibliotecar îl va studia temeinic. Este deosebit de important ca în acest studiu bibliotecarul să aprofundeze problemele cuprinse în conținutul Progra-

mului și sub aspectul grupării lor în diferite ramuri ale științelor sociale. Un astfel de studiu va permite bibliotecarului să-și ridice nivelul ideologic și profesional și să pună la dispoziția cititorilor materialele de care au nevoie pentru pregătirea lor politico-ideologică. Clasificatorul care își va însuși temeinic clasificarea tuturor problemelor cuprinse în proiectul de Program, nu va greși la clasificarea grupelor 3 și 1.

Cataloagele sistematice ale bibliotecilor vor putea fi de cel mai mare folos cititorilor care se documentează în diferite probleme social-politice și ideologice dacă vor cuprinde fișe clasificate pentru fiecare capitol al Programului la grupele respective.

Unele biblioteci, în funcție de specific, vor întocmi cataloage tematice clasificate zecimal, în care la fiecare problemă va sta în frunte fișa capitolului respectiv al Programului, urmată de fișe ale altor materiale care servesc la studierea Programului.

De exemplu, alături de fișa privitoare la introducerea părții a doua, *Comunismul — viitorul luminos al întregii omeniri*, pag. 69—73, clasificată 1M332, se vor putea însera fișele unor lucrări ale clasicilor marxism-leninismului, ca de pildă *Critica programului de la Gotha* de K. Marx și *Statul și revoluția* de V.I. Lenin, cu indicarea paginilor direct legate de temă. Asemenea completări ale cataloagelor se vor efectua totdeauna în colaborare cu un propagandist de partid, un profesor de științe sociale etc.

Clasificarea cărții¹⁾ este 3CP(S)-02. Adăusul indicelui auxiliar din punct de vedere 001.1 este inutilă.

Introducerea, pag. 3—6, cuprinde istoricul programelor de partid, clasificarea fiind 3CP(S)-02.1.

Partea întâia a Programului, *Trecerea de la capitalism la comunism — calea dezvoltării omenirii*, pag. 7—67, primește pentru totalitatea ei, unica clasificare 1M33, fiindcă ea cuprinde materiale din toate subdiviziunile indicelui 1M33, adică de la 1M331 pînă la 1M336.

Iată clasificarea capitolelor părții întâia:

Cap. I. *Inevitabilitatea istorică a trecerii de la capitalism la socialism*, pag. 7—11, tratează caracteristicile orînduirii capitaliste și necesitatea istorică a lichidării ei. Se clasifică la 1M323:330.12.

Cap. II. *Importanța istorică mondială a Revoluției din Octombrie și a victoriei socialismului în U.R.S.S.*, pag. 11—20, primește clasificările 327.312 și 33(S)-02.

Cap. III. *Sistemul mondial socialist*, pag. 20—26, se clasifică la 327.7 (D) și la 33:327.7(D).

Cap. IV. *Criza capitalismului mondial*, pag. 27—37, la 330.17.

¹⁾ Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Proiect. Editura Politică. Buc., 1961, 160 p. și „Știința” nr. 5242 și 5243 din 31 iulie și 1 august 1961.

Cap. V. *Mișcarea revoluționară internațională a clasei muncitoare*, pag. 37—48, tratează rolul partidelor comuniste și muncitorești de a uni păturile largi ale oamenilor muncii în lupta contra reacțiunii și în vederea înfăptuirii socialismului, de asemenea probleme ale strategiei și tacticii partidului proletariatului în lupta de clasă. Mai multe clasificări sînt necesare, anume 3CP(100)-0, 1M325 și 32(B)-02.

Cap. VI. *Mișcarea de eliberare națională*, pag. 48—55, tratează lupta pentru eliberarea și menținerea acestei libertăți naționale dusă împotriva imperialismului de popoarele coloniale, semidependente și recent eliberate. Se clasifică la 327.2, nu la 323.1, unde intră mai ales problemele minorităților naționale și cele rasiale, precum și legăturile între diferitele naționalități într-o singură țară.

Cap. VII. *Lupta împotriva ideologiei burgheze și reformiste*, pag. 56—61 se clasifică la 1M326.1, eventual și la 1M325.1.

Cap. VIII. *Coexistența pașnică și lupta pentru pacea generală*, pag. 61—67, se ocupă de politica externă a Uniunii Sovietice, de coexistența pașnică a statelor cu orînduirii sociale diferite, de probleme ale războiului și păcii. Clasificările sînt 327(S), 327(D:B) și 355.01.

Partea a doua a Programului, *Sarcinile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construirea societății comuniste*, pag. 69—157, primește pentru totalitatea ei, clasificările 3CP(S)-5 și 33(S)-02.

Înainte de capitolul I al părții a doua găsim cîteva pagini introductive intitulate *Comunismul — viitorul luminos al întregii omeniri*, pag. 69—73. Ele sînt deosebit de importante, deoarece cuprind o definiție științifică precisă a orînduirii comuniste. Clasificarea lor este 1M332.

Cap. I. *Sarcinile partidului în domeniul construcției economice, al creării și dezvoltării bazei tehnico-materiale a comunismului*, pag. 73—100, se clasifică 33(S)-02. Nu se fac clasificări la 6, problemele fiind studiate din punct de vedere economic și social.

Cap. II. *Sarcinile partidului în domeniul ridicării bunăstării materiale a poporului*, pag. 100—110, se clasifică 33(S)-91.

Cap. III. Sarcinile partidului în domeniul construcției de stat și al dezvoltării continue a democrației socialiste, pag. 111—124, primește clasificările 342(S) și 342.34. (A se vedea explicațiile în Clasificarea zecimală pag. 38 la acești indici). Conținutul subcapitolelor se clasifică la 352(S) și la 062(S).

Cap. IV. Sarcinile partidului în domeniul relațiilor naționale pag. 124—128, la 323.1 (S).

Cap. V. Sarcinile partidului în domeniul ideologiei, educației, învățămîntului, științei și culturii, pag. 128—146. Acest capitol foarte bogat se clasifică în primul rînd la 1M355.37(S) și 001(S). Pentru conținutul subcapitolelor vor fi utile și clasificările la 331.02, 17C, 327,3, 323.5, 39, 1M326.1, eventual și la 7.01 și 8.01.

Cap. VI. Construirea comunismului în U.R.S.S. și colaborarea dintre țările socialiste, pag. 146—150. Acest capitol tratează despre construirea comunismului în U.R.S.S., construirea socialismului și comunismului în celelalte țări socialiste. 33(D)02 rezumă conținutul acestui capitol.

Cap. VII. Partidul în perioada construcției desfășurate a comunismului, pag. 150—156. Clasificarea generală a acestui capitol este 3CP(S)-0. Probleme organizatorice, ca alegerea organelor de partid, etc. ocupă un loc larg, în așa fel că o clasificare la 3CP(S)-3 este de asemenea necesară.

Repelarea clasificării 3CP(S)-5 la fiecare capitol nu este necesară, partea a doua în întregime avînd această clasificare.

Programul fiind un document oficial al P.C.U.S., se adaugă la toți indicii de clasificare indicele auxiliar de ordine de importanță (II).

Articolul de față nu face, bineînțeles, o analiză a Programului. Conținutul capito-

МИР, ТРУД, СВОБОДА,
РАВЕНСТВО И СЧАСТЬЕ
ВСЕХ НАРОДОВ

**КОМУНИЗМ
ПОСТРОИМ!**

lelor este indicat numai în măsura necesară pentru înțelegerea clasificărilor.

Credem că un număr cit mai mare de bibliotecari va lega studiul individual sau colectiv al Programului cu studiul clasificării problemelor tratate în el. Ne-am rezumat aici la o clasificare după capitole. Dacă bibliotecile sau bibliotecarii sînt interesați, în unele cazuri, la o clasificare și mai detaliată, după probleme sau subcapitole, ei sînt rugați să scrie redacției, care va răspunde fie în coloanele revistei, fie prin scrisori.

SĂ INTENSIFICĂM ACTIVITATEA ÎN CU CARTEA ÎN LUNILE DE IARNĂ

I. STROE, A. LUPU

Instituțiile cultural-educative sînt chemate să-și aducă o contribuție cit mai deplină la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la îndeplinirea sarcinilor economice trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., să devină un puternic instrument de educare a țăranilor muncitori, în spirit colectivist, pentru formarea omului nou, constructor activ al socialismului și comunismului.

Un rol important în această direcție îl au și bibliotecile care trebuie să-și lege și mai strîns activitatea pe care o desfășoară de problemele construcției socialiste și să îndrumeze astfel lectura cititorilor lor, încît aceștia să cunoască și să-și însușească fiecare sarcină dată de partid, fiecare apreciere și indicație privind un sector sau altul al activității de stat, economice sau culturale pentru a putea să le aplice cit mai bine în viață.

În această perioadă, în centrul preocupărilor bibliotecilor de la sate și al meto-diștilor de la bibliotecile regionale și raționale trebuie să stea realizarea sarcinilor trasate de documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961. Prin întreaga lor activitate, bibliotecile trebuie să sprijine munca politico-organizatorică în vederea încheierii procesului de colectivizare a agriculturii și consolidare economică a gospodăriilor colective pe calea dezvoltării intensive și multilaterale a producției agricole și creșterea continuă a avutului obștesc.

Organizînd difuzarea cit mai largă a statutului model al G.A.C., a cărților care vorbesc despre experiența gospodăriilor agricole colective fruntașe, a cărților de economie agrară și agrozootehnice pentru diferite ramuri ale agriculturii noastre, a literaturii despre viața nouă a țăranimii noastre colectivistice, bibliotecile de la sate trebuie să sprijine și să colaboreze cit mai organic la toate acțiunile căminului cultural.

Conferințele, schimburile de experiență, întîlnirile cu colectivității fruntași sau seriile dedicate acestora, seriile de experiență și de calcule economice, sînt tot atîtea prilejuri pentru bibliotecari de a organiza propaganda cărții agricole prin: expoziții, vitrine de cărți, recenzii, prezentări bibliografice, discuții cu cititorii. Încă de pe acum trebuie luate măsuri pentru a asigura

cu bibliografia necesară cercurile agrozootehnice de masă, ciclurile de conferințe agricole.

În munca de îndrumare individuală a cititorilor, ca și în întreaga activitate a bibliotecilor, o atenție deosebită va fi acordată raportului tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961. Este necesar ca bibliotecarii să se ocupe special de fiecare brigadier, șef de echipă, tehnician, președinte de G.A.C. și întovărășire, să le pregătească și să le rezerve cărțile și broșurile care-i vor ajuta direct în munca lor.

Experiența bibliotecarilor din regiunea Dobrogea care prin munca cu cartea sprijină direct rezolvarea problemelor de producție din gospodăriile colective, trebuie preluată de toți lucrătorii din bibliotecile de la sate. Trebuie întocmite planuri individuale de lectură, panouri bibliografice, liste de cărți pentru cadrele de conducere din G.A.C. și întovărășiri care au un mare aport în obținerea recoltelor bogate și creșterea veniturilor colectivităților. Cu acești tovarăși, care trebuie să devină cei mai frecvenți cititori ai bibliotecilor, vor fi discutate în primul rînd bibliografiile de recomandare legate de realizarea principalelor obiective stabilite de partid în domeniul agriculturii:

— sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grâu și porumb, astfel ca pînă în 1965 să producem anual, în condiții climatice normale, 14—16 milioane tone cereale din care 5—5,4 milioane tone grâu și 8,9 milioane tone porumb boabe;

— creșterea efectivului de animale pînă în 1965 la 5,8 milioane bovine din care 2,9 milioane vaci, la 7,5 milioane porcine, la 13 milioane ovine din care 8,5 milioane cu lînă fină și semilînă;

— extinderea viței de vie pînă în 1965 la 300.000 hectare și a pomilor pînă la 300.000 hectare pe terenuri improprii culturii cerealelor;

— fertilizarea solului și sporirea suprafeței arabile;

— irigarea, într-o primă etapă, a 100.000.000 hectare teren în cîmpia Dunării pe care se va cultiva mai ales porumbul.

Acestor cititori trebuie să le aducem la cunoștință astfel de lucrări nou intrate în bibliotecă cum sînt: Defour, D. *Construcții*

economice în gospodăriile agricole colective. Buc., Editura agro-silvică, 1961; Ghiula, A. *Asolamentul agricol cerealier*. Buc., Editura agro-silvică, 1961; *Organizarea teritoriului plantațiilor de vii și pruni în întreprinderile agricole socialiste*. Buc., Editura agro-silvică, 1961; Mercuriev, O. și Szalay, Gh. *Irigarea culturilor de câmp*. Buc., Editura agro-silvică, 1961; Negomireanu, V. *Cultura porumbului irigat*. Buc., Editura agro-silvică, 1961; Scurtu, Gr. și Istvan, D. *Cultura porumbului pentru boabe*. Buc., Editura agro-silvică, 1961; Bilteanu, Gh. și Burcu, P. *Culturi jurașere în măriște*. Buc., Editura agro-silvică, 1961 etc.

Bibliotecarii din regiunile București și Dobrogea, regiuni colectivizate în întregime, trebuie să acorde o atenție deosebită lucrării lui Tomoroga, P., Tușa, Gh. și Turca, I. *Cum putem spori producția agricolă în Bărăgan și Dobrogea*. Buc., Editura agro-silvică, 1961.

În legătură cu propaganda literaturii social-politice, bibliotecarii trebuie să aibe în vedere, în primul rând, învățământul politic de partid și U.T.M. Împreună cu lectorii de la diferitele cursuri și cercuri trebuie stabilită o bibliografie de bază; cărțile trebuie pregătite, iar bibliotecarul să cunoască pe cei care urmează aceste cursuri, să le arate că pot găsi în bibliotecă lucrările care-i interesează. Nu vor fi uitate nevoile învățătorilor, profesorilor și altor intelectuali care frecventează diferitele forme ale învățământului de partid. Anul acesta, au apărut volumele III și IV din *Opere complete* de V. I. Lenin, precum și volumul X și volumul I (ediția II-a) din *Operele* lui Marx și Engels. Din lucrările fundamentale apărute anul acesta, care nu trebuie să lipsească din nici o bibliotecă comunală, — iar în comunele unde nu s-a înființat încă aceasta, în cea mai mare dintre bibliotecile sătești — semnalăm: *Istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice*. Buc., Editura politică, 1961; Lenin, V. I. *Trei izvoare și trei părți constitutive ale marxismului*, Ediția II-a, Buc., Editura politică, 1961; *Congresul al III-lea al P.M.R., 20-25 iunie 1960*. Buc., Editura politică, 1961; Gheorghiu-Dej, Gh. *Articole și cuvântări, august 1959-mai 1961*, Buc., Editura politică, 1961; Gheorghiu-Dej, Gh. *40 de ani de luptă sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului*, Raport prezentat la adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România — 8 mai 1961. Buc., Editura politică, 1961.

În ajutorul tinerilor care studiază în învățământul politic U.T.M. sint de mare preț lucrările: *Congresul al III-lea al*

U.T.M. — 20 august 1960. Buc., Editura politică, 1961 și *Curs seral, Anul II sate*. Buc., Editura politică, 1961.

Pe zi ce trece crește tot mai mult interesul și ecoul pe care îl are în rândurile celor mai largi mase ale poporului nostru, *Proiectul de Program al P.C.U.S.* Biblioteca trebuie să difuzeze și să popularizeze acest document istoric al timpului nostru, prezentându-l cititorilor, organizând lectura în grup a unor fragmente, incluzându-l în planul de lectură al cercurilor de citit. Proiectul de Program trebuie să constituie obiectivul central al tuturor formelor de agitație vizuală pe care le va folosi biblioteca în cursul Lunii prieteniei romino-sovietice, în preajma celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. și a aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

De asemenea o atenție deosebită trebuie acordată de bibliotecă, presei zilnice pentru informarea politică a cititorilor asupra evenimentelor importante care se desfășoară în zilele noastre. Vitrina cu ziare trebuie ținută la zi, iar revista presei trebuie să devină o manifestare permanentă. Pot fi întocmite și puse la dispoziția cititorilor albume tematice cu titluri din ziare pe probleme mari ca: *In împlinirea celui de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.*; *Lupta popoarelor pentru lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial*; *Incheierea păcii cu Germania*; *Lupta popoarelor din colonii pentru independența națională și progres social* etc.

Pe linia preocupărilor pentru cultivarea unor trăsături morale înalte, pentru formarea conștiinței socialiste a cititorilor, bibliotecarii trebuie să acorde o mare atenție popularizării unei cărți minunate. Este vorba de ediția nouă a *biografiei* lui V. I. Lenin, în care — pe lângă descrierea vieții și activității marelui conducător al oamenilor muncii, exemplu strălucit de slujire plină de abnegație a umanității — sint expuse și ideile fundamentale cu care a îmbogățit învățătura marxistă.

Cititorilor din bibliotecile noastre va trebui să le atragem atenția în această iarnă și asupra unei noi colecții: *Desăvîrșim construcția socialismului*, care — inaugurată printr-o lucrare cu același titlu — își propune să popularizeze sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în vederea desăvîrșirii construcției socialiste și a trecerii treptate, în perspectivă, la comunism.

Tot mai mult crește seala de cunoștințe a cititorilor noștri și în domeniile științelor naturii. Pe lângă munca lor proprie pentru propaganda cărții de popularizare a științei, bibliotecarii trebuie să fie prezenți la conferințele de cultură generală, la că-

minul cultural cind vine brigada științifică, la serile de experiență de chimie, fizică, biologie etc., totdeauna cu o mică expoziție și listă de cărți, cu o recomandare bibliografică. Iată și câteva noutăți din acest domeniu: Ștefan, I. M. *Adevărul despre năluciri*. Buc., Editura științifică, 1961; Ranga, C. *Ce știm despre atmosferă*. Buc., Editura științifică, 1961; Kudreațeva-Mołodcikova, P. *Spicele bogate — Povestiri din viața gramineelor cultivate*. Buc., Editura tineretului, 1961; Cioara, I. *Sahara nu e numai nisip*. Buc., Editura politică, 1961 și altele. O bogată producție ne-au dat în acest an editurile și în domeniul literaturii beletristice. S-au reeditat opere cunoscute și foarte mult căutate de cititori: *Baltagul* de M. Sadoveanu, *Moromeții* de M. Preda, *Zorii robilor* de V. Em. Galan, *Setea* de T. Popovici, *Bariera* de T. Mazilu, *Nopți înfrigurate* de A. Mihale și altele, sau din literatura sovietică, *Mama* de M. Gorki, *Calvarul* de A. Tolstoi, *Soarta unui om* de M. Șolohov, *Tinăra gardă* de A. Fadeev etc. Semnalăm ca noutăți volumele de versuri ale lui Mihai Beniuc (*Măryia și visele*), Victor Tulbure (*Tării mele*), Cicerone Teodorescu (*De dragoste*), precum și proza lui Dumitru Mircea (*Oameni și pământuri*), Sălcudeanu Petre (*Front fără tranșee*) sau Ion Grecea (*Bogăția unui sărac*), lucrări în care se ogîndesc problemele vieții noastre de astăzi. Cele două culegeri de reportaje, schițe și povestiri apărute de curind sub titlurile *Marca de aur* și *Comoara cea mare* cuprind multe lucrări care vor ajuta educarea cititorilor de la sate în spirit colectivist. Mai ales dintre aceste lucrări trebuie alese cele care vor forma obiectul diferitelor manifestări de masă din această iarnă: conslături cu cititorii, seri și călătorii literare. Împreună cu organizațiile U.T.M. trebuie, de asemenea, stabilite din vreme acțiunile pentru intensificarea popularizării cărții în cadrul concursului „Iubiți cartea“.

Marea majoritate a bibliotecarilor știu din propria lor experiență că perioada de iarnă constituie un bun prilej de intensificare a activității de difuzare a cărții și de îndrumare individuală a lecturii cititorilor. Dar, pentru ca această activitate să

se desfășoare în cele mai bune condiții și cu maximum de eficacitate, bibliotecarii trebuie să-și alcătuiască un judicios plan de măsuri care să asigure toate condițiile organizatorice și materiale ale activității viitoare. Este vorba, în primul rînd, de completarea fondului de cărți și a colecțiilor de periodice, pentru a se putea baza activitatea pe un fond corespunzător de publicații. Bibliotecarii trebuie să consulte cu atenție publicațiile bibliografice din anul acesta — *Cărți noi*, *Bibliografia R.P.R.*, indici de recomandare, colecția de fișe tipărite — din care să-și aleagă și să comande colecturilor cele mai potrivite lucrări. Pentru a le putea achiziționa trebuie să se stabilească cu precizie sumele de care mai dispune biblioteca din prevederile bugetare, pe ce alte prevederi se mai poate conta din venituri extrabugetare și cînd vor fi puse la dispoziția bibliotecii de instituțiile respective: statul popular, cooperativa de consum, gospodăria colectivă, comitetele sindicale, căminul cultural etc.

Trebuie stabilite măsurile pentru reactivarea sau reorganizarea cercurilor de citit, întocmirea planurilor de lectură, ajutorul ce trebuie acordat filialelor bibliotecii, completarea colectivelor voluntare de muncă, activizarea celor care difuzează cărți direct la domiciliul unor cititori, a responsabililor bibliotecilor de casă.

De mare importanță sînt prevederile pentru asigurarea condițiilor materiale de funcționare a bibliotecii: amenajarea localului, asigurarea combustibilului pentru încălzire și iluminat, completarea și repararea mobilierului, asigurarea materialelor tehnice pentru organizarea fondurilor de publicații, a cataloagelor și evidenței activității, a celor necesare pentru întocmirea panourilor, expozițiilor, vitrinelor, alușelor.

Experiența bibliotecarilor frunțași a dovedit că toate aceste probleme pot fi rezolvate în întregime, atunci cînd stau permanent în atenția lor, cînd depun o muncă susținută pentru a le rezolva și astfel lunile de iarnă îi găsesc pregătiți, gata să satisfacă cerințele de lectură tot mai mari ale cititorilor.

DIFUZAREA CĂRȚII ZOOTEHNICE ÎN RINDURILE COLECTIVIȘTILOR

O sarcină dintre cele mai importante pusă în fața oamenilor muncii de la sate de Congresul al III-lea al partidului și de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 este dezvoltarea rapidă a efectivului de animale din G.A.C. și creșterea continuă a productivității lor. De aceea colectivul bibliotecii raionale Hirșova își îndreaptă îndeebii atenția spre îndrumarea și intensificarea muncii cu cartea agrozootehnică în rindul colectivștilor din orașul și raionul Hirșova. S-au dat îndrumări bibliotecilor comunale, ca în alcătuirea planurilor de muncă să înscrie acțiuni cu cartea în sprijinul îndeplinirii planului de producție al gospodăriei din comuna respectivă. De exemplu, în planul de muncă pe trimestrul III/1961 al bibliotecii din comuna Topolog care ține seama de sarcinile economico-organizatorice ale gospodăriei colective „23 August”, printre altele, s-a inclus și întințarea listei rului pe profesii.

Aproape în toate bibliotecile comunale din raionul nostru s-au întocmit liste de recomandare, însoțite de scurte bibliografii adnotate, care au fost afișate la locul de muncă al îngrijitorilor de animale din G.A.C. Biblioteca din comuna Topolog (bibliotecară Rodica Voinea) a organizat lecturi din cărțile: *Cum se pot obține peste 3.800 litri lapte pe cap de vacă furajată, Creșterea și îngrijirea purceilor ș.a.* care au stîrnit discuții rodnice între colectivști. Ca urmare a acestor lecturi și discuții, a crescut circulația cărții agrozootehnice. Colectivistul Bădin Stoica, îngrijitor la ferma de vaci, a împrumutat cartea *Cum se pot obține peste 3.800 litri lapte pe cap de vacă furajată*, slătuindu-se în același timp cu inginerul gospodăriei cum să aplice cele aflate din lectura lucrării. Lecturi în grup din cărțile agrozootehnice s-au ținut și de bibliotecarii din comunele Casimcea, Pantelimon, Horia, Topalu, Ciobanu ș.a.

Cu bune efecte în munca de atragere a colectivștilor spre lectura cărților agrozootehnice, sînt și expozițiile organi-

zate la sediul bibliotecilor din comunele Simbăta, Rahmanu, Casimcea, Ciobanu, Crucea ș.a. unde au fost expuse un număr mare de cărți cu conținut zootehnic printre care *Mulsul mecanic, Creșterea bovinelor, Creșterea și îngrășarea vitelor* etc. Aceste expoziții au fost vizitate de un număr foarte mare de colectivști care au solicitat apoi bibliotecii respective cărți pe specificul muncii lor. De pildă, Tudor Cereș și Elena Marin, ambii îngrijitori de porci la ferma G.A.C.-ului din comuna Crucea, au ales cărțile: *Sfaturi pentru creșterea porcilor și Hrănirea, igiena și înmulțirea porcilor*. Biblioteca Aurica Munteanu a organizat nu de mult la gospodăria colectivă din Crucea o consfătuire pe tema *Creșterea porcilor, una din cele mai rentabile ramuri zootehnice*. A vorbit inginerul Zăbavă, iar colectivștii au pus numeroase întrebări, clarificînd o seamă de probleme ivite în munca lor. În urma acestor acțiuni, sectorul porcine al G.A.C. s-a dezvoltat, iar mortalitatea purceilor a fost redusă.

La indicația bibliotecarei Rodica Voinea, colectivista Maria Bondoreancă, îngrijitoare la ferma G.A.C. din comuna Topolog, a citit lucrarea *Hrănirea rațională a puilor mici*, care a ajutat-o să evite îmbolnăvirea puilor.

Tot în scopul popularizării cărții agrozootehnice s-a organizat „Colțul cu noutăți agrozootehnice”, atît la sediul bibliotecilor cît și la locul de muncă al colectivștilor. Aici au fost expuse cele mai potrivite cărți despre creșterea animalelor și păsărilor în G.A.C., bibliotecarii îngrijindu-se ca lucrările recomandate să se ale în permanență la îndemina îngrijitorilor de animale.

Sprijinind tot mai mult sectorul zootehnic al G.A.C., bibliotecarii din raionul Hirșova contribuie pe calea cărții ca zootehnia să devină un izvor tot mai bogat de venituri pentru gospodăriile colective.

GETA AURICA

Biblioteca raională Hirșova, regiunea Dobrogea

DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR DIN RAIONUL RĂCARI

În raionul Răcari, colectivizarea agriculturii s-a terminat anul trecut. Încă de la începutul anului acesta, ne-am gândit cum să ajutăm gospodăriile agricole colective nou înființate să obțină recolte bogate, și în același timp cum pot fi sprijinite, pe calea cărții, la întărirea lor economico-organizatorică.

Încă în primul trimestru al anului s-a organizat la Biblioteca comunală Ciocănești, fruntașă pe raion, un schimb de experiență pe tema *Cum poate sprijini biblioteca comunală, munca de întărire economico-organizatorică a G.A.C. din comună*. Referatul tovarăsei Elena Ciobănică, de la biblioteca comunală din Ciocănești, s-a ocupat pe larg de munca desfășurată prin cercurile de citit. Bibliotecară cu o bogată experiență, ea a împărtășit și celorlalți bibliotecari cum sînt organizate cele 10 cercuri de citit. Conduse de cadre didactice și sprijinite îndeaproape de bibliotecă, cercurile de citit lucrează după un program lunar, întocmit în ședința pe care o organizează bibliotecara cu responsabilități cercurilor. A urmat o demonstrație practică.

Bibliotecarii au dezbătut apoi metodele pe care trebuie să le folosească în sprijinul întăririi economico-organizatorice a G.A.C. Referatul tovarășului Ion Marinescu, de la biblioteca comunală Poenari-Vulpești și discuțiile au scos în evidență necesitatea cunoașterii temeinice de către bibliotecari a planului de producție al gospodăriei agricole colective din comună și în funcție de sarcinile prevăzute în plan, să-și axeze întreaga muncă cu cartea. Totodată s-au dat și indicații practice de felul cum trebuie muncit concret pentru îndeplinirea acestor sarcini. Acum, în toate bibliotecile comunale din raionul Răcari sînt afișate extrase din planurile de producție ale G.A.C., referitoare la principalele culturi, suprafața cultivată cu fiecare cultură, dezvoltarea șeptelului de animale, fondul de bază și alte probleme specifice fiecărei gospodării în parte. De asemenea, este afișată în fiecare bibliotecă schema organizatorică a gospodăriei colective. Cunoșcînd bine aceste date, bibliotecarii au putut să-și organizeze pe baze concrete munca cu cartea. Pentru realizarea acestei sarcini, bibliotecarii din raionul Răcari folosesc toate formele cunoscute ale muncii cu cartea, acțiunile fiind organizate pe specificul brigăzilor și echipelor din gospodăriile colective.

Bibliotecile comunale au întocmit planuri de lectură pentru fiecare lucrător cu muncă de răspundere în gospodărie (de la șef de echipă pînă la președinte). Planul

de lectură este legat de specificul muncii fiecărui lucrător și este consemnat pe fișe la rubrica „Insemnările bibliotecarului”.

La biblioteca raională și la unele biblioteci comunale (Ciocănești, Gruiu, Slobozia Moara și altele) s-a încetățenit metoda popularizării cărților noi prin scrisori adresate fiecărui brigadier, în care se arată ce cărți noi din domeniul care îl interesează au intrat în bibliotecă, invitându-l să vină să le împrumute. Pentru ceilalți colectivști organizăm manifestări de masă pe brigăzi sau echipe (serii literare tematice, informări politice, recenzii, concursuri „Cine știe, câștigă”). La bibliotecile comunale Slobozia Moara, Gruiu, Ciocănești și altele, există lișiere tematice cu cărți agrozootehnice.

Toate aceste acțiuni privind popularizarea cărții agrozootehnice n-au întîrziat să-și dea roadele. Numai după două trimestre, la unele biblioteci comunale s-a difuzat un număr mare de cărți agrozootehnice. Astfel, biblioteca comunală Ciocănești a difuzat pînă în prezent 471 de cărți agrozootehnice din cele 1000 cite are în fond, la Periș 420 cărți agrozootehnice, la Colacu 368 cărți, la Ciofiliceni 551 cărți etc.

În tot mai multe planuri de lectură întocmite de bibliotecile comunale din raionul nostru (Gruiu, Ciocănești, Slobozia Moara) înținem ca problemă centrală sprijinirea întăririi economico-organizatorice a G.A.C.

Anul acesta, biblioteca raională a terminat cataloagele de bibliotecă. Un rol deosebit, vom acorda fondului de cărți de la clasele 63 și 333. Am scos în evidență la organizarea fondului în raft, alături de literatura politică și pe cea agrozootehnică. Aceste două clase le-am aranjat vizibil și la îndemîna cititorilor. Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie-1 iulie 1961 asupra mersului îndeplinirii directivei Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii, se află pe primul plan în atenția bibliotecarilor din raionul Răcari.

Generalizînd rezultatele bune obținute de bibliotecile noastre fruntașe, ne vom strădui ca și pe viitor să găsim noi metode de muncă mai eficiente, mai pline de conținut, pentru a sprijini pe țărani colectivști în obținerea unor producții mari la hectar și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din raion.

CORNELIU DINCUȚA

Biblioteca raională Răcari,
regiunea București

Muncind și învățând FĂURIM BELSUGUL gospodăriei noastre

CONCURSURI PE TEME AGRICOLE

Răspunzind cererilor și sugestiilor mai multor bibliotecari publicăm tematica și bibliografia pentru două concursuri: primul, pentru brigăzile de cîmp și al doilea, pentru brigăzile zootehnice din gospodăriile agricole colective și gospodăriile agricole de stat.

Pentru organizarea concursurilor recomandăm următoarele:

1. Bibliotecarii să asigure existența în bibliotecă a cît mai multe exemplare din titlurile recomandate și să popularizeze în rîndul cititorilor bibliografia indicată.

2. Concursurile se vor organiza separat cu brigăzile de cîmp și cu brigăzile zootehnice. Întrucît întrebările se referă la probleme variate, recomandăm ca în organizarea concursului să fie antrenate brigăzi cu același specific din cîteva gospodării agricole, fiecare brigadă în parte concurînd ca unitate prin cei mai buni cititori și fruntași în muncă.

3. Membrii fiecărei brigăzi participante la concurs se vor consfățui asupra răspunsului, care va fi dat de un singur concurent în numele brigăzii.

4. La concurs vor putea participa brigăzi din toate gospodăriile agricole existente într-o comună sau cele din 2-3 comune învecinate. În ultimul caz, concursul va fi organizat de bibliotecă raională sau — prin colaborare — de către bibliotecarii din comunele învecinate.

5. În cazul cînd în comună (comunele) respectivă nu se cultivă produsele agricole sau nu se face creșterea animalelor la care se referă unele întrebări, bibliotecarii, folosind ștaful unor specialiști agronomi sau zootehnicieni, le vor înlocui cu întrebări adecvate specificului agriculturii din comună. Bineînțeles că în acest caz se vor face și rectificările necesare în bibliografia menționată.

6. În introducerea care precede întrebarea propriu-zisă se vor include referiri concrete la activitatea și rezultatele obținute de brigăzile participante la concurs. Totodată se vor include și întrebări suplimentare referitoare la gospodăriile agricole din comună (comunele) care participă la concurs, urmărindu-se ca prin organizarea acestei acțiuni participanții și auditoriul să plece cu învățăminte prețioase pentru munca lor și un interes crescut pentru lectura cărților recomandate.

Rugăm bibliotecarii care vor organiza aceste concursuri să ne scrie în legătură cu desfășurarea și rezultatele obținute, făcîndu-ne totodată propuneri pentru noi teme.

CONCURS PENTRU BRIGĂZILE DE CÎMP

I
Directivile Congresului al III-lea al P.M.R. constituie un vast program de dezvoltare a economiei naționale. Paralel cu industria, agricultura va cunoaște un

grad de dezvoltare foarte înalt. În vederea îndeplinirii acestei sarcini, ca o principală măsură este asigurarea mecanizării în măsură tot mai mare a lucrărilor agricole. În acest scop industria noastră socialistă

va asigura sectorului agricol un număr tot mai mare de tractoare și mașini agricole.

Intrebare: Ce număr de tractoare, semănători și combine vor lucra în agricultură la sfârșitul perioadei 1960—1965?

Răspuns: La sfârșitul perioadei 1960—1965 în agricultură vor lucra un număr de circa 100.000 tractoare, peste 70.000 semănători, 43.000 combine de cereale păioase, precum și alte mașini agricole.

II

Prășitul este lucrarea de îngrijire cea mai importantă în cultura porumbului. Aplicarea mai multor prașile asigură sporuri importante de producție intrucit se combat buruienile și se împiedică formarea crustei solului. În felul acesta apa provenită din ploii se păstrează în sol, la dispoziția plantelor de porumb.

Intrebare: Ce spor de producție se poate obține la hectar prin aplicarea unei prașile în plus la porumb?

Răspuns: Aplicarea unei prașile în plus la porumb poate asigura obținerea unui spor de 200—600 kg./ha.

III

Prin aplicarea polenizării suplimentare la floarea-soarelui se pot obține sporuri de producție de 200—300 kg./ha. Această lucrare se poate executa de către oameni, manual, prin apropierea capitulelor de la două plante vecine, frecându-se ușor unul de altul.

Mult mai ușor însă, polenizarea suplimentară poate fi asigurată de albine. Pentru acest fapt, multe gospodării agricole colective duc stupii în lan în timpul înfloririi florei-soarelui.

Intrebare: Câți stupi trebuie să fie duși în câmp pentru fiecare hectar de floarea-soarelui, în vederea asigurării unei bune polenizări?

Răspuns: 1—2 stupi la hectar.

IV

De multe ori primăvara, la ieșirea din iarnă, grîul de toamnă suferă din cauza dezrădăcinării (iese descălțat). Dacă nu se

iau măsuri de îngrijire, cultura poate suferi.

Intrebare: Care este prima lucrare de îngrijire ce se aplică grîului de toamnă care a ieșit descălțat în primăvară?

Răspuns: Prima lucrare ce se aplică este tăvălugirea cu tăvălugul neted.

V

Sfecla de zahăr este una din principalele culturi industriale din țara noastră. Datorită valorii ei, această cultură ocupă astăzi o suprafață de cca. 8 ori mai mare decît în perioada 1934—1938. Producția medie la hectar a crescut de aproape 1,5 ori datorită aplicării unei agrotehnici superioare.

În vederea obținerii de producții sporite, trebuie asigurat un anumit număr de plante la hectar, astfel încît să nu fie goluri în lan.

Intrebare: Cite plante de sfeclă trebuie lăsate la hectar la ultimul rărit?

Răspuns: Cel puțin 60.000 plante/ha.

VI

An de an, un număr tot mai mare de combine produse de industria țării noastre dă posibilitatea gospodăriilor agricole colective și gospodăriilor agricole de stat să asigure recoltarea cerealelor păioase în condiții din ce în ce mai bune. De la un an la altul această campanie durează un număr tot mai mic de zile.

Intrebare: În cite zile se vor putea recolta cerealele păioase în întreaga țară începînd din anul 1965?

Răspuns: În 7—8 zile.

VII

Păstrarea produselor agricole în condiții bune este una din sarcinile importante ale gospodăriilor agricole de stat și colective. De aceea, înainte de depozitarea recoltelor magaziile trebuie să fie reparate, bine curățate și dezinfectate. Prin dezinfectarea magaziilor sînt distruși germenii unor dăunători care ar putea provoca pagube prin atacul lor în timpul păstrării recoltelor.

Intrebare: Cu ce soluții se poate face dezinfectarea magaziilor de cereale? Dai cîteva din ele.

Răspuns: 4 kg. var stins + 10 l. apă + 2—5 l. petrol; sau 15 kg. sodă caustică + 85 l. apă; sau 7,5 l. formalină 40% + 90 l. apă.

VIII

Finețele naturale asigură, în țara noastră, obținerea unor importante cantități de furaje, necesare pentru hrana animalelor. De aceea, pe lângă lucrările de îngrijire, necesare pentru obținerea unei producții sporite, cositul trebuie făcut la o anumită înălțime. Dacă cositul se face prea jos se taie virfurile lăstarilor iar dacă se face prea sus, se pierde o bună parte din recoltă.

Intrebare: Care este înălțimea cea mai potrivită pe care trebuie să o aibă miriștea în urma cosirii finețelor naturale?

Răspuns: Înălțimea de 4—5 cm.

IX

Floarea-soarelui, pe lângă faptul că este o plantă uleioasă, se cultivă și pentru obținerea de furaj, prin semănare în miriște. Dintr-o astfel de cultură se poate obține un

nutreț destul de bun, care însilozat în amestec cu porumb furajer, asigură un bun furaj.

Intrebare: Ce distanță se lasă între rânduri și ce cantitate de sămință de floarea-soarelui se dă la hectar pentru furaj?

Răspuns: 36—40 cm între rânduri; 30—35 kg. sămință la hectar

X

Lucerna este una din principalele plante furajere cultivate în țara noastră. În unele lanuri, uneori apare cuscuta (tortelul), o buruiană parazită care, în vetrele atacate, distruge plantele de lucernă. Una din metodele de combatere a cuscutei este folosirea, la semănat, a unei sămințe de bună calitate, fără cuscută. Pentru aceasta în țara noastră sînt 11 stațiuni pentru decuscutarea sămințelor de lucernă.

Intrebare: Numiți 5 din localitățile în care se află stațiuni de decuscutare a sămințelor de lucernă și trifoi.

Răspuns: București, Blaj, Brăila, Cluj, Oradea, Sibiu, Brașov, Tg. Mureș, Timișoara, Roman și Orăștie.

CONCURS PENTRU BRIGAZILE ZOOTEHNICE

I

Alături de dezvoltarea celorlalte sectoare de producție, sporirea producției animale joacă un rol însemnat în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. De aceea, Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. și raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c., prevăd ca pînă în anul 1965 producția de lapte să ajungă la 50 milioane hl, față de 25 milioane hl în 1959, producția de carne la 1.700.000—1.800.000 tone greutate vie, din care 900.000 tone carne de porc și 600.000 tone carne de bovine, iar producția de lînă la 37.000 tone, din care 27.000 tone lînă fină și semifină.

Intrebare: Pentru realizarea acestor producții la ce efective de bovine, porcine și ovine prevăd Directivele Congresului al

III-lea al P.M.R. să se ajungă la sfîrșitul anului 1965?

Răspuns: Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd ca pînă la sfîrșitul anului 1965 să se ajungă la următoarele efective de animale: 5.800.000 bovine, din care aproximativ 2.900.000 capete de vaci cu lapte, circa 7.500.000 porcine și 13.000.000 ovine, din care 8.500.000 oi cu lînă fină și semifină.

II

Dezvoltarea creșterii animalelor și sporirea productivității lor depind în măsură hotărîtoare de asigurarea bazei furajere. Totodată, pentru reducerea prețului de cost al produselor de origine animală, avînd în vedere faptul că costul nutrețurilor reprezintă cca 50—75% din prețul de cost al acestora, este necesar ca furajele să se obțină la un preț de cost cit mai scăzut.

În această privință, nutrețurile însilozate și în special porumbul siloz, sînt furaje cu valoare hrănitoare mare și care se pot obține la un preț de cost scăzut.

În Directivele Congresului al III-lea, ca și în alte documente de partid și de stat, se arată că porumbul pentru siloz recoltat în faza de lapte-țeară trebuie să devină furajul principal pentru sporirea producției animale și mai ales de lapte și carne.

Într-adevăr, experiența unităților agricole socialiste fruntașe a dovedit că pentru perioada de stabulație, nutrețul cu cea mai mare eficiență economică este porumbul însilozat, așa cum pentru perioada de vară cel mai ieftin și productiv este masa verde de pe pășune.

Întrebare: Ce cantități de nutreț murat sînt necesare anual, în medie, pe cap de animal din diferite specii și categorii de vîrstă (inclusiv rezervele și pierderile)?

Răspuns: Cantitățile medii anuale de nutreț murat necesare pe cap de animal din diferite specii și categorii de vîrstă sînt următoarele (inclusiv rezervele și pierderile):

— vaci de lapte	10.000 kg
— tineret taurin de 1—2 ani	5.000 "
— tineret taurin sub 1 an	2.500 "
— taurine adulte la îngrășat	4.500 "
— ovine adulte	750 "
— scroafe	750 "
— porci la îngrășat	500 "
— tineret porcîn	150 "

III

Întrebarea ce urmează se referă tot la asigurarea bazei furajere. Astfel, se știe că pentru sporirea producției de lapte și carne un rol important îl are organizarea hrănirii animalelor cu masă verde. *Întrebarea* este următoarea: Ce se înțelege prin conveier verde?

Răspuns: Prin conveier verde se înțelege organizarea producerii nutrețului verde necesar animalelor în mod neîntrerupt de primăvara timpuriu pînă toamna tîrziu, îmbinînd cultivarea plantelor anuale cu a celor perene într-o anumită ordine.

IV

Se știe din experiența unităților socialiste cu ferme mari de vaci că cele mai bune rezultate în ce privește productivitatea muncii, cantitatea de lapte obținută și condițiile de igienă în care se recoltează, le oferă mulgerea mecanică, metodă care capătă o extindere din ce în ce mai mare. Dar pînă la generalizarea mulgerii mecanice, în multe ferme se practică cu rezultate bune mulgerea manuală.

Întrebare: Care este cea mai indicată metodă de mulgere manuală: mulgerea cu mîna plină, mulgerea cu nod sau mulgerea cu două degete?

Răspuns: Metoda de mulgere manuală cea mai indicată este mulgerea cu mîna plină.

V

Pentru asigurarea cantităților de lînă din producția internă, necesare industriei textile, deci pentru lichidarea importului de lînă în următorii ani, așa cum prevăd Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., se duce o mîncă susținută de transformare și îmbunătățire a raselor noastre de oi. În acest scop, în ultima vreme s-au importat anumite rase de oi din U.R.S.S. și alte țări.

Întrebare: Ce rasă de oi importată din U.R.S.S. contribuie la îmbunătățirea calitativă a producției de lînă fină și semifină în țara noastră?

Răspuns: Este vorba de rasa de oi merinos de Stavropol.

VI

După cum se cunoaște din practica creșterii purceilor, în perioada de alăptare, mai ales în primele 3 săptămîni după fălțare, organismul purceilor suferă din cauza lipsei de fier, laptele de scroafă fiind sărac în acest element.

Totodată, pînă la vîrsta de o lună, organismul purceilor nu este în stare să rețină fierul din nutrețurile suplimentare ce li se administrează. Pentru a preveni anemia purceilor — boală care se datorește lipsei fierului și care se manifestă prin: oboseală,

scăderea poftei de mâncare, încetarea și chiar oprirea creșterii în greutate, lipsa de vigoare, diaree, aspectul murdar al pielii etc. — se folosesc cu rezultate bune anumite substanțe care conțin fier.

Intrebare: Sub ce formă și în ce fel se dă fierul la purcei pentru a preveni îmbolnăvirea lor de anemie?

Răspuns: Pentru a preveni îmbolnăvirea purceilor de anemie, în prima săptămână după fătare se stropesc sfîrcurile și ugerul scroafei, înainte de a fi dați purceii la supt, cu o soluție de calaican (2,5 g calaican dizolvat într-un litru de apă), iar mai târziu, cînd purceii încep să consume nutrețuri, acestea se amestecă cu soluție de calaican, care se face mai tare (3,5—4 g la un litru de apă, la care se adaugă și 1 g piatră vinată). În lipsa calaicanului, se dă purceilor la discreție, în troculețe separate, lut roșu (care conține fier).

VII

În anul 1961, Editura agro-silvică a publicat lucrarea *Avem un milion de ouă vom avea 2 milioane* de V. F. Sidora, traducere din limba rusă. Această lucrare, deosebit de interesantă și folositoare, împărtășește din experiența avansată a îngrijitoarei de păsări V. F. Sidora, „Erou al Muncii Socialiste”, de la ferma experimentală „Gorki” a Institutului de cercetări avicole din Ucraina, care a obținut rezultate remarcabile în creșterea păsărilor.

Posibilitatea îngrijirii unui număr mare de păsări — specificat în lucrare — se datorește pe de o parte, gradului înalt de mecanizare a proceselor cu volum mare de muncă din ferma în care lucrează și folosirii metodelor avansate de întreținere, iar pe de altă parte, pregătirii profesionale, priceperii și iscusinței sale în îngrijirea păsărilor.

Intrebare: Cîte păsări a îngrijit V. F. Sidora în anul 1959 și ce producție de ouă a obținut de la ele? Dar în prezent ce efectiv de păsări reușește să îngrijească această vestită crescătoare?

Răspuns: În anul 1959, V. F. Sidora, „Erou al Muncii Socialiste”, a îngrijit

6.000 de găini, obținind de la ele peste un milion de ouă, iar în prezent îngrijește singură un efectiv de 12.000 găini.

VIII

Pentru a se dezvolta normal și a da producții bogate de gogoși de mătase, pe lângă celelalte condiții, cum sînt temperaturile optime (în raport cu vîrsta), aerul curat, lumina potrivită etc., larvele viermilor de mătase au nevoie de o hrană, corespunzătoare cantitativ și calitativ.

Intrebare: Care este cantitatea aproximativă de frunză de dud pe care o consumă pe toată durata dezvoltării lor larvele provenite din 10 g sămînță și de la ciți duzi se poate obține cantitatea respectivă?

Răspuns: Larvele provenite din 10 g sămînță consumă pe toată durata dezvoltării lor, aproximativ 400 kg frunză, care se pot obține de la cca. 10 duzi mari.

IX

Obținerea unor cantități sporite de miere și ceară depinde în cea mai mare măsură de îngrijirea ce se dă familiilor de albine în timpul primăverii.

O preocupare de seamă a fiecărui stupar în acest anotimp este întărirea puterii familiilor de albine prin toate mijloacele ce-i stau la îndemînă, astfel ca ele să aibă cît mai multe albine culegătoare la primul cules principal.

Intrebare: Cum se stabilește puterea familiilor de albine la controlul general de primăvară?

Răspuns: Puterea familiilor de albine se stabilește după numărul de spații bine ocupate de albine, sau prin aprecierea greutății familiei respective, știut fiind că albinele ce acoperă bine un fagure în ramă standard (435 × 300 mm) cîntăresc primăvara 250—300 g.

BIBLIOGRAFIE

AGROTEHNICĂ

Directivile Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965

și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani. Buc., Editura politică, 1960, p. 34—37.

★

BILTEANU, GH. și BURCEA, P. *Culturi furajere în măriște*. Buc., Editura agro-silvică, 1961, p. 5—29, 48—49.

CULICĂ, S. și HAN, A. *Recoltarea, pregătirea și păstrarea finului*. Buc., Editura agro-silvică, 1961, p. 8—23.

Lucrările de întreținere a culturilor de cîmp. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 21 p.

Măsuri pentru obținerea unor producții mari de sămînță de lucernă și trifoi. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 20 p.

Recoltarea și păstrarea produselor agricole. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 30 p.

ZOOTEHNIE

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani. Buc., Editura politică, 1960, p. 37—39.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Raportul la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și*

dezvoltarea agriculturii. Buc., Editura politică, 1961, 72 p.

★

BOGDAN, T., PETRUȘ, V. și ANTONESCU, C. *Cartea stuparului*, Ed. II-a, Buc., Editura agro-silvică, 1957, p. 88—100.

DINU, I. și DAVID, M. *Reducerea prețului de cost al produselor animale prin folosirea nutrețurilor însilozate*. Buc., Editura agro-silvică, 1961, p. 32—48.

GITAN, M. *Sfaturi pentru creșterea porcilor*. Buc., Editura agro-silvică, 1959, p. 111—115.

POSEA, GH. și STOENESCU, P. *Cum să transformăm oile cu lînă groasă în oi cu lînă fină și semi-fină*. Buc., Editura agro-silvică, 1959, p. 39—60, 85—89.

SIDORA, V. F. *Avem 1 milion de ouă — vom avea 2 milioane*. Buc., Editura agro-silvică, 1961, p. 3—39.

STANESCU, I. *Organizarea conveierului verde pe bază de porumb*. Buc., Editura agro-silvică, 1961, p. 3—5, 12—26.

STROESCU, E. *Creșterea viermilor de mătase, izvor de belșug*. Buc., Editura agro-silvică, 1960, p. 15—23.

ZĂBAVA, I. și CURTOV, I. *Sfaturi pentru creșterea animalelor*, Ediția a II-a, Buc., Editura agro-silvică, 1960, p. 6—8; 24—34; 197—202.

NE SCRIU CITITORII

MUNCA CU CARTEA AGROZOOATEHNICĂ IN COMUNA BERTHELOT.

Biblioteca comunală din Berthelot și-a fixat ca obiectiv principal în planul de muncă sprijinirea dezvoltării și consolidării economico-organizatorice a G.A.C.

Bibliotecaarul Constantin Ghițescu ține o strînsă legătură cu președintele gospodăriei și inginerul agronom, reușind să cunoască problemele mai importante ale gospodăriei cum sînt mărirea șeptelului de animale și în special a vacilor de lapte și vițelilor; creșterea producției la hectar, alit la griu cît și la porumb și la cartofi; mărirea suprafeței livezilor de pomi și a grădinilor de zarzavat; creșterea păsărilor de curte; mărirea bazei furajere.

Pentru sprijinirea colectivștilor au fost diuzate cărți ca: *Indrumător pentru cultura legumelor* de M. Nistor, *Sfaturi pentru creșterea animalelor* de I. Zăbavă și altele.

Prin expoziții de cărți, consfătuiri cu cititorii, recenzii, citiri în colectiv din cărți agrozootehnice, — organizate cu regularitate, colectivștii din comuna Berthelot au posibilitatea să cunoască cele mai avansate metode de cultivare a pămîntului și creștere a animalelor.

În colaborare cu căminul cultural, în zilele cînd la cinematograful rulează jurnale cu aspecte din agricultură, se fac prezentări de cărți pe aceeași temă.

Pe lîngă munca cu cartea agrozootehnică, biblioteca se preocupă de informarea politică a colectivștilor, prin lecturi ale unor articole din presă.

A. SOIT
corespondentă

BIBLIOTECI

sindicale

BIBLIOTECARIII DESPRE MUNCA LOR

Așezare pitorească, cu minunate frumuseți naturale, Crevedia te impresionează în primul rind prin semnificația celor ce se petrec între zidurile școlii de bibliotecari sindicali. De pe întreg cuprinsul republicii, s-au adunat aici bibliotecari de la Hunedoara și Constanța, de la Galați și Cluj, de la Brașov și Bacău, dornici să învețe cit mai multe lucruri noi, care să facă mai interesantă și mai utilă munca cu cartea în întreprinderile respective.

Problema centrală a cursurilor, ca de altfel a activității zilnice în bibliotecile sindicale, este lărgirea sferei de cuprindere a oamenilor muncii: mai mulți cititori în bibliotecă, mai multe, mai bogate și mai interesante manifestări de masă, mai multe cărți citite din toate domeniile. Într-un cuvânt, o activitate vie și susținută strâns legată de munca din fabrici și uzine, de problemele majore ale producției, ale oamenilor.

Tovarășa Ana Bălan, bibliotecară la Clubul Transport și telecomunicații din Galați ne-a vorbit în primul rind despre însemnătatea și eficiența cursurilor la care ia parte: „Lecțiile teoretice și în special cele practice ne-au înarmat cu bogate cunoștințe, pe care, bineînțeles, le vom aplica în munca noastră de-acum înainte. Preocuparea noastră permanentă este folosirea unor metode cit mai noi și mai variate în popularizarea cărții. În acest sens aș putea vorbi despre procesul literar al romanului *Destin*, organizat de biblioteca noastră și care s-a bucurat de mult succes în rîndurile cititorilor. În prezent, nici unul din cele 12 exemplare ale cărții nu se găsește în rafturile bibliotecii“.

Tovarășa Bălan ne-a vorbit apoi despre grija ei deosebită pentru popularizarea cărților sindicale. Ea a întocmit liste de recomandare și o vitrină intitulată „În ajutorul activului sindical nou ales“. Aceste acțiuni sînt deosebit de importante și bibliotecile sindicale din întreaga țară trebuie să se ocupe permanent de difuzarea acestor cărți.

Continuînd discuția despre manifestări interesante cu cartea, tovarășa Maria Ionescu, bibliotecară la Clubul D.R.N.C.-Constanța, ne-a arătat cit de bine primite de cititori au fost concursurile „Cine știe, ciștigă“, organizate de bibliotecă.

— „Noi am organizat două asemenea concursuri: unul în preajma alegerilor din martie, iar celălalt cu prilejul aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului. Pentru fiecare concurs am întocmit o bibliografie foarte precisă, și un număr de cinci întrebări pentru fiecare concurent. După înscrierea unui număr de tovarăși, am trecut la popularizarea concursului prin stația de radioamplificare, afișe, expoziții de cărți. Rezultatul obținut a fost îmbucurător: numărul cărților ideologice citite în ultimele luni a crescut cu 200.“

După fiecare acțiune reușită cu cartea, cititorii vin în număr și mai mare la bibliotecă. La noi sînt foarte cerute cărțile despre călătorii, cu specific marinăresc. Dar interesul muncitorilor se îndreaptă și spre viața și opera unor mari scriitori ca de pildă M. Gorki, N. Ostrovski, M. Sadoveanu etc. De asemenea în centrul atenției bibliotecii stă popularizarea succeselor regiunii noastre. Călătorii pe hartă pe tema *Regiunea Constanța, prima regiune colectivizată* sau *Constanța și împrejurimi*

mile ei au fost audiate cu multă atenție de mulți dintre cei 2.300 de cititori ai bibliotecii noastre.

Citeva lucruri interesante ne-a spus tovarășa Ionescu și despre munca cu cartea în rândurile părinților. La club se desfășoară numeroase activități pentru copii: cercuri de balet, de muzică, etc. Cei mici vin deseori însoțiți de părinți. Bibliotecara s-a gândit să folosească acest timp liber. Și în timp ce copiii dansează, părinții lor ascultă cu interes expunerile pe teme pedagogice ale unei profesoare, prezentările de cărți cu caracter pedagogic și educativ ale bibliotecarei.

— „Manifestările de masă cu cartea sînt foarte importante și noi le acordăm o atenție deosebită — ne spune tovarășa Galina Grosu, bibliotecară la biblioteca sindicală a Uzinei de motoare electrice din Capitală. Dar consider că organizarea și prezentarea cit mai eficientă a fondurilor de cărți este de asemenea o sarcină importantă. Am organizat un fișier tematic pentru cei care urmează învățământul politic la temele: Istoria P.C.E.S., Istoria P.M.R., Economie politică și Curs seral U.T.M. Îmbogățesc permanent fișierele, iar în ultimul timp am început să adaug și cărți de literatură. Observînd ajutorul și foloasele pe care acest fișier îl aduce cititorilor, am început să lucrez la un nou fișier tematic pe profesii, care cred că va fi la fel de bine venit“.

Intr-adevăr, fișierele bibliotecii sînt un important mijloc de popularizare a cărții și în același timp un prețios ajutor pentru cititor, pentru orientarea sa în bogăția fondurilor de cărți.

Tovarășa Doina Mihuț, bibliotecară la Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ din Hunedoara, ne-a împărtășit din experiența ei în legătură cu sprijinirea și popularizarea concursului „Iubiți cartea“.

— „Biblioteca noastră organizează regulat în cadrul „joiilor tineretului“ recenzii și prezentări de cărți din bibliografia concursului. Afișăm la locul de muncă liste cu cărți, iar în unele secții, la colțul „Iubiți cartea“, biblioteca face o mică expoziție cu cele mai importante cărți. De ase-

menea, pentru verificarea cunoștințelor concurenților, organizăm concursuri fulger din literatura română contemporană sau din literatura sovietică. În acest fel numai în primul semestru al anului, 130 de tineri au devenit purtători ai insignei „Prieten al cărții“.

— „Eu aș vrea să vă spun cîteva cuvinte despre felul cum am organizat și stimulat activitatea bibliotecilor mobile — începe tovarășa Georgeta Gavrilescu, bibliotecară la fabrica „Ivănuș Constantin“ din Pucioasa. La ședințele Sfatului bibliotecarului din Tîrgoviște, am primit unele îndrumări prețioase pentru munca mea. Astfel, am organizat ședințe cu bibliotecarii de la cele 17 biblioteci mobile în care am dat îndrumări precise despre: cum se ține evidența bibliotecii, cum trebuie recomandată o carte, cum să discutăm cu cititorii pentru a-i atrage cit mai mult spre bibliotecă. Sînt permanent printre bibliotecarii mei voluntari și-i ajut să muncească cit mai bine și mai cu folos. În cinstea zilei de 23 August, bibliotecile mobile au fost în întrecere socialistă pentru obținerea unor rezultate mai frumoase în munca cu cartea. Discuțiile cu bibliotecarii voluntari, îndrumările și datele, au fost foarte folositoare, pentru că i-au ajutat să muncească mai bine, și astăzi avem peste 900 cititori“.

În continuare, tovarășa Eugenia Mureșanu, bibliotecară la Fabrica de porțelan din Cluj ne-a vorbit despre preocuparea permanentă a bibliotecii sindicale în care lucrează.

— „Documentele de partid ne-au arătat că una din principalele sarcini ale oamenilor muncii, în etapa actuală, este lupta susținută și continuă pentru ridicarea calității produselor. Pentru sprijinirea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la Fabrica de porțelan din Cluj își desfășoară activitatea și biblioteca noastră. În strînsă colaborare cu biblioteca tehnică, ne îngrijim să punem la dispoziția muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor un bogat material documentar axat pe problemele ce reies din angajamentele luate de muncitori în întrecerea socialistă, pentru reallizarea unor teme prevăzute în planurile de

inovații, pentru sprijinirea muncitorilor înscrși la cursurile de ridicarea calificării profesionale. Popularizăm literatura tehnică prin afișarea listelor cu ultimele noutăți la gazeta de perete sau prin citirea la stația de radioficare a unor liste adnotate de către specialiști. De asemenea, biblioteca noastră organizează consfătuiri cu inovatorii pe marginea unor cărți tehnice. Interesantă a fost și expoziția de la camera de mostre, unde alături de invențiile și inovațiile muncitorilor noștri se aflu și cărțile cu ajutorul cărora au fost realizate“.

Discuția noastră cu acești bibliotecari ar fi putut continua. Fiecare la locul său de muncă este un propagandist pasionat al cărții.

Desigur că după aceste cursuri, succesele în munca de răspindire a cărții vor fi și mai însemnate.

CU CARTEA PRINTRE MUNCITORII NAVETIȘTI

Marea majoritate a salariaților noștri își desfășoară activitatea în unități allate la distanțe mari și în raioane diferite, iar cei mai mulți chiar dacă lucrează în cadrul stației C.F.R.-Roman locuiesc în satele din împrejurimi. Fiind cu alte cuvinte navetiști, ei rămăneau în afara razei de acțiune a clubului C.F.R.-Roman. Iată de ce, adaptarea muncii cu cartea la condițiile existente, constituie o preocupare principală pentru colectivul bibliotecii clubului care a inițiat o serie de acțiuni, soldate cu rezultate îmbucurătoare.

Ne-am gândit întâi să valorificăm timpul liber al salariaților care, după lăsarea lucrului, așteaptă trenul care să-i ducă acasă sau se pregătesc să intre în schimb. Pentru aceasta am folosit locurile unde ceferiștii se string în grupuri organizand acolo lectura în colectiv a unor articole din presă ori a unor broșuri de popularizare a științei, prezentări și chiar împrumuturi de cărți.

Munca de la om la om și discuțiile libere ne-au ajutat să cunoaștem mai bine pe cititori, să aflăm ce-i preocupă profesional sau de ce anume cărți au nevoie în ridicarea nivelului politico-cultural.

Cu acest prilej, am cules prețioase observații și sugestii cu privire la programul bibliotecii și la tematica manifestărilor de masă. În consecință, am fixat programul

bibliotecii între orele 7—12 și 17—22, făcînd-o astfel accesibilă tuturor ceferiștilor, iar în alegerea tematicii manifestărilor de masă am ținut seamă de cerințele salariaților. Manifestările de masă cu cartea au avut un caracter instructiv-educativ. După prezentarea conferinței *Educația adolescentului în familie*, mulți participanți, printre care A. Mazilu, M. Butnaru, Gh. Cenușă și alții au împrumutat cărțile *Educația comunistă* de M. I. Kalinin, *Adolescenții* de I. Pecernicova, *Steaguri pe turnuri* și *Cartea pentru părinți* de A. S. Makarenko etc., care dezbate pe larg diferite aspecte ale educației copiilor.

Dat fiind că biblioteca se află în clădirea stației C.F.R. Roman, mulți ceferiști navetiști frecventează cu regularitate sala de lectură. Pentru a nu-i stingheri în continuarea lecturii cărții împrumutate, le-am pus la dispoziție un raft special în care fiecare cititor își păstrează cartea pînă la restituirea definitivă. Alți muncitori ca: Gheorghe Pilat, Gh. Pușcașu, Gh. Lungu și D. Crețu își continuă lectura acasă.

Pentru salariații de la Atelierul șantier L3, Sectorul de clădiri și Atelierul de zonă organizăm scurte manifestări de masă la locul lor de muncă, în pauza de la prinz. Legate tematic de preocupările muncitorilor, aceste manifestări se bucură de o participare unanimă. Alteori le ducem cărți la locurile de muncă, pentru a fi împrumutate acasă sau organizăm recenzii de cărți. În prezentarea cărților sintem ajutați de cititori fruntași, care reușesc să facă expuneri vioaie și interesante.

Pentru muncitorii navetiști, încadrați în diferite cursuri de calificare profesională, biblioteca organizează consultații tehnice și bibliografice date bilunar cu ajutorul unui colectiv de ingineri și tehnicieni. Tot la bibliotecă se organizează conferințe tehnice de specialitate sau ajutătoare ca de pildă: *Importanța reparației periodice la lucrări de linie*, *Noutăți tehnice în întreținerea liniei și a construcției de poduri și clădiri*, *Automatica stației — de la teorie la practică*, urmate de proiectii.

Deoarece salariații navetiști nu pot participa toți odată la manifestările de masă organizate de bibliotecă, acestea sînt repetate de mai multe ori pentru a fi audiate de ceferiștii din toate turele.

Datorită organizării temeinice a muncii bibliotecii am izbutit ca în semestrul I al acestui an, numărul cititorilor și al cărților citite să întreaacă pe cel realizat în întreg anul trecut.

SMARANDA DUMITRIU
Biblioteca Clubului C.F.R.-Roman

CUM AM MĂRIT NUMĂRUL DE CITITORI

În planul de muncă, biblioteca noastră și-a propus, printre altele, ca pînă la sfîrșitul anului să înscrie un număr mare de cititori din fabrică. Acest obiectiv a fost îndeplinit, datorită muncii perseverente desfășurată de bibliotecă și colectivul său obștesc cit și de responsabilii culturali din grupele sindicale și din comitetele sindicale de secție. În cinstea zilei de 23 August am reușit să depășim cifra înscrisă în plan. La rezultatul obținut a contribuit, fără îndoială, susținuta activitate de popularizare și difuzare a cărților organizată în această perioadă (20 prezentări de cărți, 20 recenzii, 10 lecturi în grup, 4 vitrine, 6 panouri, 6 expoziții, 3 simpozioane, 6 seri literare și 2 procese literare).

În același timp, prin introducerea accesului liber la rafturile cu cărți, biblioteca a atras un mare număr de cititori care și găsesc astfel cu ușurință cartea care îi interesează. De asemenea, creșterea numărului bibliotecilor mobile din uzină a înlesnit împrumutul de cărți la locul de muncă.

S-au evidențiat, cu acest prilej, bibliotecarele voluntare Bernaveta Pal, de la filetaj, care a antrenat la lectură 80% din muncitorii secției, Valerica Strugaru, de la serviciul mecanic șef, Elena Berea, de la secția ajustaj și Nicolae Rădvan, de la serviciul energetic șef, care deservesc 70% din salariiații sectoarelor respective.

Între bibliotecile mobile s-a inițiat întrecerea „Fiecare laminorist, un cititor al bibliotecii”, avînd ca obiectiv principal mărirea numărului de cititori și al cărților împrumutate. Întrecerea a stimulat activitatea bibliotecilor, în special în ceea ce privește popularizarea și difuzarea cu precădere a cărților social-politice și tehnico-științifice.

Numeroși frunțași în producție sînt în același timp și cititori permanenți la bibliotecă: laminoriștii Gheorghe Goldan, Stelian Cuculea, Emil Pîrțac, Petru Doboș, Constantin Trifan, inginerii Ștefanida Covrig, Vasile Savu și alții.

În cinstea zilei de 30 Decembrie, colectivul bibliotecii noastre și-a luat angajamentul ca 70% din laminoriștii din fabrică să devină cititori permanenți.

VALENTINA DOBÎNDĂ
*Biblioteca sindicală a Fabricii de țevi —
Roman*

NE SCRUI CITITORII

CONDIȚII MATERIALE BUNE

Prin grija organelor locale de partid și de stat, bibliotecii comunale din Lechința i-au fost asigurate condiții materiale din cele mai bune, fapt care a constituit un imbold în activitatea acesteia.

Biblioteca, instalată în frumosul cămin cultural, are la dispoziție trei camere spațioase și este dotată cu tot mobilierul necesar: mese, scaune, rafturi, vitrine, fișiere, dulapuri, radio, panouri, tablouri. De asemenea s-a introdus curent electric și au

fost instalate două sobe de teracotă, asigurîndu-se și combustibilul necesar.

Datorită sumelor alocate pentru cumpărare de cărți, biblioteca a avut posibilitatea să-și mărească an de an fondul său, care în prezent totalizează 9000 volume.

Aspectul plăcut al bibliotecii noastre și bogatul său fond de cărți atrag zi de zi un număr tot mai mare de țărani muncitori.

ALEXANDRU GOANZA
*Biblioteca comunală Lechința, raionul
Bistrița, regiunea Cluj*

DIN REALIZĂRILE BIBLIOTECII MUZEULUI BRUKENTHAL

VETURIA JUGĂREANU

Bibliotecile — ca instrument de răspundere, cercetare și informare a tot ceea ce reprezintă un bun al culturii omenestii — dețin un rol deosebit de important în opera de culturalizare din țara noastră. În consecință grija statului pentru buna organizare, păstrare și difuzare a cărților a adus cu sine o schimbare radicală și un aspect cu totul nou al acestor instituții de cultură. Un exemplu grăitor este și Biblioteca muzeului Brukenthal.

Între anii 1953—1958 din cauza lucrărilor de reconstrucție și reorganizare a muzeului, biblioteca a fost evacuată și depozitată. La sfârșitul perioadei, după ce s-a repartizat în cadrul clădirii centrale o aripă amenajată potrivit necesităților depozitării întregului fond de cărți, biblioteca și-a reînscut activitatea. Spațiul ce i s-a acordat este alcătuit din 6 săli de depozit cu o suprafață de peste 130 m². Până în prezent două din cele mai spațioase depozite au fost organizate, cuprinzând o secție a cărților și una a periodicelor. A 3-a sală urmează să adăpostească colecția de cărți vechi a bibliotecii și totodată să asigure spațiul de creștere pentru viitor. Alăturat acestor încăperi se află alte 3 depozite cu o suprafață mai mică, în care sînt adăpostite colecția de manuscrise, incunabulele, cărțile vechi românești și colecția de dublete.

Sala de lectură, înzestrată cu mobilierul și aparatul documentar necesar cerut de specificul acestei biblioteci, satisface cerințele actuale. Pentru viitor, s-a prevăzut amenajarea a încă unei săli de lectură.

Fișierul, atît pentru fondul nou de cărți cit și pentru cel vechi, împreună cu serviciul de împrumut, achiziții și evidență, bibliografie și documentare, precum și serviciul de schimb se află în birourile alăturate depozitului și sălii de lectură.

Aplicarea celor mai noi metode de reorganizare a bibliotecii, grija față de bunul obștesc, dragostea pentru frumos îmbinată cu grija pentru păstrarea și conservarea cărților în condiții igienice au fost obiectivele urmărite în acești ani. După trei ani de intensă activitate organizatorică, materialul valoros și bogat ca număr al bibliotecii noastre este pus iarăși la dispoziția cercetătorilor.

Clădirea bibliotecii muzeului Brukenthal

Biblioteca muzeului Brukenthal, care înțează ca bibliotecă publică din 1803, dispune astăzi de un fond care ajunge la 230.000 de volume. Ea se mîndrește cu unul din cele mai bogate fonduri de cărți vechi din țară. Pe lângă colecția de manuscrise, care se ridică la 600 volume, există și o colecție de incunabule în număr de 365 volume, a căror raritate este apreciată și peste granițe. De asemenea, Biblioteca Brukenthal posedă o colecție de 230 cărți vechi românești, precum și o colecție de cărți din secolul al XVI-lea, de circa 6.000 volume.

Cărțile din secolul al XVII-lea și al XVIII-lea, provenite în parte de la baronul Brukenthal în număr de circa 16.000, la care se adaugă acelea ale unor biblioteci particulare sau publice din Sibiu, formează un fond de circa 50.000 de volume. Această colecție prezintă o varietate neașteptată în ce privește conținutul: cărți de istorie, de geografie, în special descrieri de călătorii însoțite de albume cu planșe și hărți, cărți din domeniul științelor, cărți de literatură și de artă.

Periodicele și tipăriturile apărute în Transilvania sau despre Transilvania, începînd cu secolele XVI-XX, constituie de asemenea o bogată și prețioasă colecție.

Spre sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea pe lângă achiziții, biblioteca s-a îmbogățit și cu donații particulare, care se ridică la aproximativ 100.000 de volume.

Din anul 1949 biblioteca a devenit bibliotecă de stat. Grija deosebită a partidului și guvernului pentru dezvoltarea instituțiilor de cultură s-a resfrînt și asupra

bibliotecii Brukenthal. Alocățiile bănești pentru reorganizarea și planificarea achizițiilor, au contribuit la mărirea fondului de cărți în perioada 1949—1961, cu 80.000 publicații vechi și noi. Avînd profil de bibliotecă documentară în domeniul istoriei, artei și bibliofiliei, se urmărește îmbogățirea colecțiilor cu publicații noi sau vechi, fie prin achiziții și abonamente la periodicele din țară și străinătate, fie prin schimb. Achizițiile din domeniul istoriei, artei și științelor naturii deservesc specificul secțiilor muzeului, iar cele din domeniul bibliofiliei vechi și moderne, precum și acelea din domeniul istoriei cărții completează colecția veche.

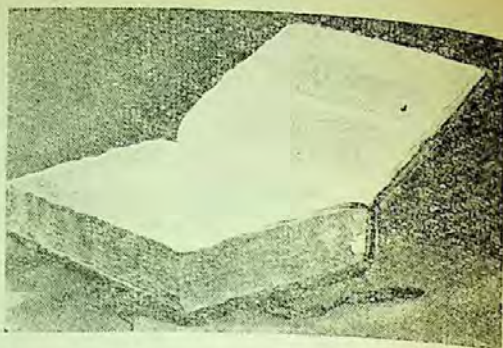
Achizițiile pentru mărirea fondului actual al bibliotecii țin seama de satisfacerea cerințelor cercetătorilor din cadrul muzeului cit și a celor străini, în domeniile mai sus amintite. Cîteva titluri de cărți achiziționate în ultima vreme, exemplifică linia urmărită. De la 1 iulie 1960 - 1 iulie 1961, au intrat în fondul bibliotecii 2.952 cărți, dintre care amintim: Stanley Henry: *Roman Anthology*. Hertford, 1856; Bellanger St. Keroutza. *Voyage en Moldo-Valachie*, Paris, 1816; Vulpin: *Poezia populară în Transilvania*. București 1886; *Imperio magni Mogolis*. Lugduni-Batavorum. Elsevier, 1631 și altele.

O altă sursă de îmbogățire a bibliotecii a constituit-o abonamentele la periodice din țară și străinătate. Din țară ne intră prin abonament 145 titluri de reviste, iar din străinătate 33 titluri. La acestea se adaugă și revistele ce ne vin prin schimb. Astfel, în decursul acestui an, ne-au intrat 110 titluri de periodice din țară.

Încadrarea bibliotecii, în noul ritm de muncă cu obiective care urmăresc o permanentă colaborare cu celelalte instituții de cultură, popularizarea colecțiilor, precum și înfățișarea cu totul modernă a depozitului, reorganizat pe baza noilor metode biblioteconomice, exprimă în mod vădit transformări îmbucurătoare.

Vechiul depozit precum și organizarea materialului prezenta în trecut forme greoaie și depășite. Cotarea era făcută pe camere în cifre și litere. Toate cărțile de pe poliță aveau aceeași cotă. Periodicele erau la un loc cu cărțile. Volumele aceleiași opere erau așezate în locuri diferite, la fel și volumele aceluiași periodic. Rafturile erau din lemn, sprijinite de birne. Întreg aspectul depozitului denota lipsă de interes și de dragoste pentru valorile culturii umane.

Astăzi rafturile de metal exprimă curățenie, eleganță, asigurînd condiții igienice cărții. Sălile noi ale depozitului, parche-

Un incunabul aflat în depozitul bibliotecii.

tate, prietenoase și încăpătoare te invită la studiu. Periodicele au o secție aparte. Cărțile vechi la fel. Fiecare carte are cota ei și întreaga organizare oglindește interesul și dragostea pentru aceste documente valoroase ale trecutului, prin bogăția informațiilor și în multe cazuri prin raritatea lor.

În cadrul bibliotecii funcționează: serviciul de organizare a colecțiilor, serviciul evidență și achiziții, serviciul împrumut, serviciul de schimb și serviciul de documentare și bibliografie. În cadrul serviciului reorganizării colecțiilor lucrează întreg colectivul bibliotecii, pentru a realiza cât mai curînd posibil accesibilitatea întregului fond al bibliotecii.

Serviciul de achiziții și evidență întocmește lucrările cerute de aceste acțiuni, începînd cu urmărirea și depistarea materialului pentru achiziționat, inventarierea, fișarea pentru catalogul pe autor și sistematic completat cu clasificarea zecimală, legarea de raft și intercalarea de lișe în cataloage.

Serviciul împrumut satisface cererile de împrumut la sala de lectură precum și la bibliotecile filiale ale secțiilor muzeului. Întocmește evidența necesară pe fișa de cititor și pe fișa cărții și face controlul trimestrial al cărților împrumutate bibliotecilor filiale. La fel se servesc și se cer cărți și în cadrul împrumutului interbibliotecar.

Cercetătorii din cadrul muzeului se documentează în legătură cu problemele puse de specificul muncii lor. Expozițiile *Răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan sau Revoluția de la 1848* — organizate de secția de istorie — și-au găsit surse bogate de documentare în colecțiile de manuscrise și periodice ale bibliotecii. Cercetările privind pictura flamand-olandeză din secția de pictură a muzeului, s-a bazat în mare parte pe materialul găsit în bibliotecă. Împreună

cu cercetătorii din afara muzeului, se urmărește întocmirea unei monografii a orașului Sibiu. Pentru documentare în această problemă, colecția bibliotecii prezintă un material variat și inedit.

Datorită publicațiilor proprii ale muzeului, biblioteca a putut iniția și un schimb cu instituțiile de cultură și muzeele din țară și străinătate. În cadrul schimbului, biblioteca întreține legături cu 230 institute de cultură și muzee din țară și străinătate, cu profil analog muzeului nostru. Pe această cale, în decursul celor trei ani de cind s-a inițiat acțiunea schimbului, au intrat în bibliotecă 2.476 volume, trimițându-se în schimb 2.843 volume. Pentru evidența acestor acțiuni se întocmesc: un catalog geografic, procese verbale trimestriale de intrare și ieșire a materialului, precum și dări de seamă semestriale care se înaintează la Biblioteca centrală de stat.

În cadrul serviciului de bibliografie și documentare, întocmirea cataloagelor bibliotecii este o principală preocupare. Până în prezent s-au întocmit cataloagele incunabulelor și al cărții vechi românești, considerând importanța lor atât cronologică cât și ca valoare documentară, de prim ordin. Catalogul transilvanicelor din secolul al XVI-lea a fost întocmit și tipărit în anul 1959. Pentru cărțile din secolul al XVI-lea, precum și pentru transilvanicele din secolele XVII—XIX s-a planificat întocmirea unui catalog în perioada 1962/1963. De asemenea se colaborează la *Catalogul colecției de cărți străine intrate în bibliotecile din R.P.R.*

O deosebită însemnătate prezintă și activitatea de restaurare a cărților din bibliotecă. Utilat cu piesele și mașinile necesare, laboratorul de restaurare execută lucrări de calitate. Incunabulele și cărțile vechi sînt supuse unei dezinfectări și îngrijiri continue, iar piesele deteriorate sînt restaurate în întregime. Piesa supusă acestei operații e fotografiată înainte de a se reface, întocmindu-se o fișă descriptivă detaliată în care se prevăd și operațiile necesare. Această muncă dusă pe bază științifică asigură specificul cărții, stilul epocii și totodată deparazitarea și conservarea ei. O muncă minuțioasă e cerută de restaurarea filelor deteriorate de cari și care se face pe baza experienței specialiștilor sovietici, rezultatele obținute fiind încununate de un succes deplin.

Biblioteca Brukenthal, încadrată în rețeaua instituțiilor de cultură ca un organism viu și util, pornind pe făgașul realizărilor, va continua să ducă aceeași muncă conștientă, participînd cu entuziasm la opera de culturalizare a maselor de oameni ai muncii din țara noastră.

Știri

● A fost constituit Comitetul de Stat al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. pentru coordonarea lucrărilor de cercetări științifice, care va conduce munca instituțiilor de cercetări științifice în scopul rezolvării celor mai importante și complexe probleme tehnico-științifice în concordanță cu directivele partidului și guvernului. El va coordona activitatea Academiei de Științe a U.R.S.S., a academiilor de Științe ale republicilor unionale, a ministerelor și departamentelor U.R.S.S. pentru îndeplinirea celor mai importante și complexe lucrări de cercetări științifice, precum și pentru asigurarea desfășurării continue a cercetărilor științifice pînă la aplicarea rezultatelor lor în economia națională.

● *Printr-o hotărîre* a Guvernului Sovietic din noiembrie 1960 în Ulan-Ude, capitala R.S.S. Buriate, s-a înființat anul trecut un institut de biblioteconomie iar în acest an la acest institut se va deschide și o secție fără frecvență. Biblioteca institutului este înzestrată cu cărți de către marile biblioteci ale U.R.S.S.-ului. În acest fel și Siberia are institutul său de bibliotecari.

● În 1962 UNESCO va organiza două stagii regionale de studii: unul asupra bibliotecilor universitare din America latină și altul asupra situației bibliotecilor publice din Africa tropicală. Se vor discuta de asemenea unele chestiuni privitoare la construcțiile de biblioteci. Tot în 1962, UNESCO va organiza în statele arabe un stagi regional de studiu asupra bibliografiei, documentării și schimburilor de publicații. În programul acestui stagi va figura și studiul metodelor actuale de reproducere a documentelor.

● În ținara republică Ghana a apărut Bibliografia Ghanei pe anii 1957—1959. Lucrarea înserează cărți, broșuri, articole, din fondul bibliotecii colegiului tehnic din orașul Kumasi. Materialul este aranjat sistematic, iar unele descrieri sînt însoțite de adnotări.

COPILUL ȘI CARTEA

INDRUMAREA ÎN COLECTIV A LECTURII COPILOR

Lectura constituie un auxiliar de mare importanță în desfășurarea procesului instructiv-educativ al elevilor, atât în ceea ce privește desăvârșirea cunoștințelor obținute în școală, cât și în formarea personalității lor pe linia cerințelor educației comuniste.

Putem afirma că în ultimii ani literatura noastră pentru copii a înregistrat succese evidente. În librării și biblioteci copiii găsesc cărți tot mai atractive, atât ca prezentare grafică cât și prin conținut. Ele sînt destinate să formeze personalitatea viitorilor constructori ai socialismului și comunismului în țara noastră.

Sfera literaturii pentru copii și tineret este largă și puterea ei de atracție este mare, dar fiecare elev trebuie să știe ce să citească, cum să citească, cînd și cît să citească, pentru ca lectura să se îmbine în mod armonios și util cu celelalte activități ale sale. Răspunsul la aceste întrebări, transformat în deprinderi, nu vine de la sine. În această privință, educatorul are un rol deosebit. El trebuie să organizeze și să îmbine judicios activitatea din clasă cu lectura în afara clasei, pentru ca aceasta din urmă să ajute la consolidarea și adîncirea cunoștințelor predate și să devină o pîrghie importantă în opera de educare multilaterală. Dacă acest lucru nu se

realizează la timp și în cele mai bune condițiuni, activitatea elevilor în domeniul lecturii se desfășoară haotic, aducînd prejudicii grave în procesul de instruire și educare.

Sînt convinsă că lectura în afara clasei trebuie să se sprijine pe temelia muncii instructiv-educative desfășurate cu prilejul lecțiilor în clasă. O lecție bine organizată nu se oprește la expunerea cunoștințelor și asimilarea lor de către elevi; ea trebuie să creeze acel suflu miraculos care împinge pe elev spre cercetare și documentare, spre adîncirea cunoștințelor însușite. Cu alte cuvinte să creeze impulsul spre studiul literaturii suplimentare (cărți, reviste, ziare etc.). Considerăm că atingerea acestui scop este posibilă numai dacă educatorul, ținînd seama de o serie de particularități ale dezvoltării copiilor reușește să le trezească *interesul pentru citit*.

Pentru aceasta învățătorul trebuie să cunoască temele literaturii pentru copii și realizarea concretă a acestora, gusturile copiilor pentru literatură și principiile alegerii cărților pentru copii, în raport cu particularitățile psihice determinate de vîrstă și de condițiile istorice ale epocii în care trăim. În același timp, pentru a trezi interesul copiilor pentru lectură, învățătorul trebuie să cunoască presa pentru copii, s-o

popularizeze cu pricepere și să dea îndrumări asupra felului cum trebuie citită și interpretată.

Pentru copiii din primele clase, care percep ușor obiectele, acțiunile, iar gândirea lor se dezvoltă de la concret la abstract, trebuie să avem în vedere în primul rînd îmbogățirea cercului de noțiuni și reprezentări, legate de dezvoltarea gândirii și a vocabularului. La aceste vîrste sentimentele sociale care abea apar, trebuiesc cultivate prin lectură corespunzătoare, din care să se desprindă dragostea față de oamenii muncii și de colectiv, atitudinea justă față de muncă, necesitatea ajutorului tovarășesc, cinstea, curajul, etc.

Ținînd seama că în această perioadă atenția copilului nu e constantă, educatorul trebuie să indice cărți atractive, care să răspundă scopului urmărit și să trezească interesul pentru cercetarea lor.

Se constată că pentru copii trezesc un interes viu cărțile care tratează despre trecutul de luptă al poporului nostru și al celorlalte popoare frățești, despre viața altor copii de la orașe și sate, aspecte interesante din viața animalelor și plantelor, legende și basme, în ale căror personaje sint întrupate cele mai înalte virtuți, precum și cărți în care se arată, în forme accesibile, ultimele cuceriri ale științei, imbinale cu o bogată fantezie ce sintetizează perspectivele viitorului.

Pe măsura creșterii puterii de înțelegere și dezvoltării gustului pentru citit (cl. III—IV) se pot recomanda și cărți în care se evidențiază relațiile dintre oameni, cit și unele trăsături de caracter ale acestora, menite să influențeze asupra personalității copiilor, în plină dezvoltare.

O sarcină deosebită a învățătorului este permanenta verificare a modului cum interpretează copiii cele citite și cum le aplică în practică.

Munca de îndrumare în vederea formării gustului pentru citit începe încă din clasa a I-a. Deși bagajul de cunoștințe este foarte restrîns la această vîrstă, se pot, totuși, deschide drumuri noi de cunoaștere,

prin cărți, cuprinzînd povestiri scurte, interesante, însoțite de imagini expresive. Ca exemplu aș putea cita cartea *Povestiri pentru copii* de Lev Tolstoi. În prezentarea acestora am reliefat cîteva idei esențiale, de natură a stîrni interesul copiilor pentru cunoașterea ei în detaliu. Pentru a-i mări puterea atractivă și efectul educativ, am început lectura cărții în clasă cu povestirea *Păsărica*. Conținutul ei dramatic, expus cu multă expresivitate, a mișcat profund pe micii ascultători, care la sfîrșit au condamnat atitudinea nejustă a băiatului care a răpit libertatea scatiului. Copiii au desprins cu ușurință îndrumarea educativă de a îngriji păsărelele și au trecut la fapte concrete în acest scop (hrană, confecționare de căsuțe). De asemenea, ei au manifestat mult interes pentru cunoașterea celorlalte povestiri din această carte.

Controlul lecturii s-a făcut prin povestire și întrebări, insistîndu-se asupra laturii educative. Elevii care au întîmpinat unele greutăți în înțelegere și cei care au manifestat indiferență față de lectura recomandată, au fost îndrumați individual, folosînd în acest scop și concursul părinților.

Pentru elevii claselor a II-a și a III-a am recomandat cărți cu un conținut ceva mai adînc, dat fiind faptul că, în baza cunoștințelor deja obținute, ei au o putere de înțelegere mai mare. De această vîrstă se leagă activitatea pionierească care constituie un bun prilej de aplicare practică a cunoștințelor obținute prin lectura recomandată. Pentru ca randamentul să fie optim, este necesară realizarea îndrumării și controlului unitar din partea organizației de pionieri, a învățătorului și bibliotecarului.

O carte care a stîrnit mult interes în rîndul acestor elevi a fost *Serile cu moș Nichifor* de Cezar Drăgoi. Lectura ei s-a făcut în clasă pînă la punctul cînd am socotit că a fost suscitată interesul, restul urmînd să fie continuat ca temă acasă, cu mențiunea de a se consemna în caietele de lectură părțile care au plăcut în mod deosebit.

Cu ocazia controlului am constatat că elevii au adâncit cunoștințele despre tainele pădurii, despre ciuperci bune și otrăvitoare, despre păsări și animale, despre foloasele pădurii, despre pionierii harnici care au confecționat și instalat în copaci căsuțe pentru păsările, ajutând la refacerea pădurii. Din capitolul *Cîntarea codrului*, elevii au înțeles esența dragostei poporului pentru codru, de care se leagă bucurii și pagini dramatice din trecutul nostru de luptă. Ei și-au însușit cu entuziasm sarcina patriotică de a reface și îmbogăți patrimoniul forestier al țării, minunat izvor de bogății și frumuseți.

Interes și justă înțelegere au arătat copiii și pentru basmele lui Ion Creangă, *Raiul și Printre gene* de Mihail Sadoveanu, *Nelușa de alun* de Călin Gruia, *Basme de Vladimir Colin*, *Patru copii în codru* de Domnița Georgescu Moldoveanu, *Nică fără frică* de Nina Cassian și altele.

În clasa a IV-a, parte din cărțile care au venit în sprijinul adâncirii temelor tratate în clasă au fost: *Gazeta pădurii* de Vitalii Bianchi, *România pitorească* de Alex. Vlahuță, *Timur și băieții lui* de A. Gaidar, *Strada mezinului* de Lev Casil, *Ghiduș Arcăduș* de Sonia Larian și multe altele.

Pentru verificarea lecturii elevilor din această clasă, pe lângă cele arătate, am folosit forme mai variate: concursuri gen „Drumeții veseli”, întocmirea de scurte referate, caracterizări de personaje, teme pentru expunere-compunere. Elevii au avut caiete speciale pentru lectură, în care și-au trecut conținutul rezumativ al lucrărilor citite și concluziile cu caracter educativ.

Avînd în vedere că studiul literaturii permite elevilor să pătrundă treptat în cunoașterea problemelor politice, am urmărit ca elevii să îndrăgească, pe lângă cărțile scriitorilor noștri contemporani, și presa pentru tineret. Elevii au început să manifeste tot mai mult interes în această direcție, înjghebindu-și mici biblioteci personale și abonîndu-se cu regularitate la ziare și reviste corespunzătoare. *Scînteia pionierului*, *Cravata roșie* și *Luminița* se păstrează în colecții, con-

stituind material documentar pentru diverse teme, atît în munca de clasă cît și în activitatea pionierească.

Din practica îndelungată în învățămînt, am ajuns la concluzia că *simpla recomandare a lecturii de studiat este absolut neindesulătoare, dacă nu e însoțită de o serie de activități practice, menite să trezească interesul pentru citit și să pună bazele unei munci organizate în această direcție.*

Ca urmare, am folosit în acest scop o serie de mijloace și procedee, ca: organizarea în clasă a unei vitrine cu cărți în care au fost expuse unele din cele mai atractive lucrări, corespunzătoare vârstei; afixarea la gazeta de perete a clasei, sub un titlu sugestiv, a noutăților literare; popularizarea cu multă căldură a autorilor și lucrărilor recomandate; vizită la o bibliotecă din cartier, urmată de organizarea în clasă a unei ore de „lectură la bibliotecă”; înființarea unei biblioteci pe clasă, începînd cu clasa a II-a, prin contribuția benevolă a părinților. Cu acest prilej elevii au fost inițiați în activitatea de organizare și conducere a unei biblioteci și ulterior în organizarea unor standuri de cărți, cu concursul Bibliotecii tineretului. Elevii au fost îndrumați să-și folosească judicios economiile și cu sprijinul părinților să-și formeze biblioteci personale. Folosirea unei fișe de cărți, cuprinzînd cărțile ce trebuiesc citite într-o anumită perioadă și pe care se marchează efectuarea lecturii în timp de către fiecare elev, permite cunoașterea continuă a modului cum se efectuează lectura în afara clasei și deficiențele ce trebuiesc remediate la timp.

Am constatat la unii copii, în special din clasele a III-a și a IV-a, tendința de a lărgi lectura recomandată, prin cărți care se adresează copiilor de vârste mai mari. Astfel, în cadrul acțiunii de popularizare a operei maestrului Mihail Sadoveanu, unii elevi, depășind lectura indicată, au început să cerceteze și lucrări ce depășeau posibilitățile lor de înțelegere. Setoși de a cunoaște, unii dintre ei nesocoteau o parte din sarcinile de învățămînt pentru a-și satisface această dorință.

În asemenea cazuri, învățătorul se găsește în fața unor probleme dificile, pentru a căror rezolvare se cere mult tact și pricepere. El trebuie să realizeze cu prioritate îndeplinirea sarcinilor legate de munca în clasă și, în același timp, să nu frneze pornirea spre lărgirea orizontului de cunoștințe prin lectură particulară, să nu diminueze, de asemenea, interesul pentru opere valoroase care în viitor vor putea fi recomandate cu toată căldura.

Pentru soluționarea problemelor de acest gen, am stat de vorbă individual cu cei în cauză, apreciind pozitiv interesul lor pentru citit, arătându-le necesitatea pregătirii serioase a temelor de clasă, dându-le totodată indicații concrete pentru justa organizare a muncii, în vederea îndeplinirii în bune condițiuni a tuturor sarcinilor. În această acțiune, pe care am apreciat-o ca având un caracter de durată, mi-am asigurat și sprijinul părinților. Ajutorul lor a fost deosebit de util, în special în cazurile elevilor care cercetau, peste limita normală, cărțile din biblioteca părinților (lucrări beletristice sau de specialitate).

Probleme destul de grele mi-au pus și unii elevi, puțini la număr, care manifestau indiferență față de lectura recomandată. Și cu aceștia am discutat individual, am căutat să desprind genurile literare preferate, să-i ajut în procurarea cărților și în înțelegerea conținutului lor, apropiindu-i treptat de linia comună a colectivului. Și în aceste cazuri colaborarea cu părinții a fost utilă.

Trebuie să subliniez că legătura cu părinții nu a avut un caracter întâmplător, ci s-a manifestat permanent ca o linie principală în ce privește îndrumarea și

controlul lecturii elevilor. În ședințele cu părinții, în orele de consultații, în vizitele la domiciliul elevilor, etc. problema aceasta a ocupat locul cuvenit.

Tot în vederea sporirii aportului lecturii în procesul de instruire și educare a elevilor, a apărut ca necesară și a început să se manifeste tot mai strins legătura dintre cadrele didactice și bibliotecara școlii. O primă consecință a acestui fapt a fost mărirea fondului de cărți destinat copiilor de vîrste mai mici și îmbunătățirea repertoriului de cărți, legate de temele tratate în clasă. Datorită acestei colaborări, bibliotecara a început să fie mai bine orientată asupra cerințelor în acest domeniu, folosind la rîndul ei metode și forme variate pentru atragerea elevilor spre lectura cărților din bibliotecă. Aș vrea să menționez ca un exemplu pozitiv activitatea desfășurată de tovarăsa Elisabeta Lecuș, bibliotecara școlii nr. 124 București, care ține o permanentă legătură cu cadrele didactice, cunoaște nevoile de învățămînt pe clase, precum și gusturile elevilor. Ea a imprimat operațiunilor de bibliotecă un caracter mai operativ, eliminînd pierderile de timp, dă cu competență indicații utile elevilor în alegerea cărților și, prin sondaje, se documentează asupra modului de înțelegere a conținutului diferitelor cărți de către elevi. Constatările făcute de bibliotecară și învățătoare formează obiectul unor analize periodice pe clasă cu elevii, asupra modului de desfășurare a lecturii în afara clasei. Cu această ocazie se fac evidențieri din rîndul elevilor, se popularizează cărți noi apărute, dîndu-se în același timp îndrumările necesare.

Lectura în afara clasei are o importanță deosebită pentru desăvîrșirea cunoștințelor și pentru formarea personalității elevilor. Ea trebuie, prin urmare, dirijată în aceste două direcții: completarea și consolidarea cunoștințelor predate în clasă și educarea elevilor în spirit comunist.

În formarea gustului și deprinderii elevilor de a citi, educatorul trebuie să găsească forme și metode variate. Controlul asupra înțelegerii lecturii citite este deosebit de necesar. El nu trebuie să se rezume la verificarea înțelegerii conținutului, ci trebuie să urmărească mai ales ca elevii să pună în practică cele citite și modul cum ei fac acest lucru. Cazurile deosebite care

se ivesc în această muncă este necesar să fie tratate individual cu toată atenția.

În îndrumarea elevilor spre lectură în afară de clasă, colaborarea învățătorului cu părinții și bibliotecarul școlii are o mare însemnătate.

Aceste câteva concluzii, întemeiate pe activitatea practică din școală nu epuizează problema importantă a îndrumării în colectiv a lecturii copiilor. Orice educator, învățător sau bibliotecar, animat de dragoste pentru copil și pentru carte, poate găsi noi căi pentru atragerea copiilor spre izvorul nesecat de învățătură al cărții.

ANGELA CAZIMIR

Școala nr. 124 mixtă — București

MANIFESTĂRI DE MASĂ CU CARTEA PENTRU COPII

Sîntem foarte bucuroși că revista „Călăuza bibliotecarului” a deschis o nouă rubrică: „Copilul și cartea”, deoarece tematica ei interesează îndeaproape pe bibliotecari. Numeroasele probleme ce ne frămîntă, vor avea prilejul să fie dezbătute în paginile revistei, de către părinți, profesori, instructori de pionieri și bibliotecari.

În cadrul acestei rubrici, socolim că este cazul să se analizeze și să se sublinieze în mod deosebit, o latură importantă a activității oricărui bibliotecar: cea pedagogică. Felul cum face recomandarea unei cărți copiilor, cum discută cu micii cititori pe marginea cărților citite, cum organizează acțiunile de masă cu cartea și mai ales cum înțelege să lucreze cu cititorii copii, — toate acestea reclamă de la bibliotecari reale însușiri pedagogice. Așa cum învățătorul veghează și ajută cu dragoste pe elevul începător să învețe să scrie prima literă din alfabet, tot așa și bibliotecarul este cel care călăuzește primii pași ai micului cititor în lumea cărților, dezvăluindu-i frumusețile și conducîndu-l apoi cu grijă de-a lungul anilor. Bibliotecarul modelează și căleşte la dogoarea învățăturilor cărții, sufletul tînarului cititor, formînd împreună cu alți educatori, pe viitorii constructori ai vieții noastre noi.

„Copiii sînt florile pămîntului” — spunea Maxim Gorki. Pentru ca aceste flori să se dezvolte din plin, ele au nevoie de îngrijirea noastră: a bibliotecarilor, a părinților, a profesorilor și a instructorilor de pionieri.

La biblioteca raională din Turda, munca cu cititorii copii se duce cu dragoste și spirit de răspundere. În planurile de muncă ale bibliotecii se află trecute sarcinile privind *Munca cu cititorii copii*, pe care ne străduim să le îndeplinim întocmai. De exemplu, în sala de lectură a bibliotecii, am organizat numeroase acțiuni de masă cu cartea, la care se adaugă proiecțiile de diafilme și audițiile de discuri. Am organizat de asemenea cinci lecturi în grup, un joc-concurs pentru popularizarea cărților destinate copiilor între 7 și 12 ani, două șezători în cadrul cărora diferite cărți au fost povestite atît de bibliotecar, cit și de citiva copii, după care s-au spus snoave, ghicitori etc. Nu am neglijat nici agitația vizuală, amenajînd vitrine și expoziții de cărți pentru micii cititori.

În ceea ce privește organizarea acțiunilor de masă pentru copii, vom împărtăși experiența noastră în această direcție. Majoritatea acestor acțiuni a fost planificată și organizată de biblioteca raională, în colaborare cu profesorii de limba romînă de la diferite școli din localitate. Planificarea privește fiecare clasă în parte, ținîndu-se seama de programa analitică a claselor de la ciclurile I și II. Colaborarea cu profesorul de specialitate sau învățătorul, — avîndu-se în vedere și programa analitică — este o necesitate ușor de înțeles și care nu poate fi ignorată de nici un bibliotecar.

Am reușit să procurăm multe diafilme și discuri despre viața și operele scriitorilor prevăzuți în programa școlii, basme etc.

Acțiunile de masă cu ajutorul diafilmelor și discurilor sînt organizate la sediul bibliotecii raionale, din două în două săptămîni, urmărindu-se în primul rînd aprofundarea cunoștințelor cîpătate de elevi în clasă.

Nu au fost puține cazurile cînd un bibliotecar de la biblioteca raională a vorbit în prealabil copiilor despre viața și operele unor scriitori (Ion Creangă, Mihail Sadoveanu, George Coșbuc și alții), despre folclorul nou etc., adică despre ceea ce elevii au învățat la școală. După aceea s-au prezentat copiilor diafilme cu aspecte din viața scriitorului respectiv, iar dacā a fost cazul s-au ascultat discuri cu imprimări de fragmente din opera lui. O atare manifestare, reușită, a fost aceea pe tema *Literatură populară orală*. Cînd s-a vorbit despre basm, s-a amintit elevilor și faptul că sînt unele

basme în care fantasticul este predominant, iar în altele fantasticul deține un rol secundar. Pentru ilustrarea ambelor cazuri, s-a proiectat cite un diafilm. Cînd s-a vorbit despre folclorul nou, bibliotecarul a citit elevilor culegeri din diferite reviste și a povestit un basm local, ascultat cu mult interes de micii ascultători.

Aprofundarea cunoștințelor cîpătate de elevi în școală, îmbogățirea acestor cunoștințe, — iată ceea ce urmăresc cu precădere colectivul bibliotecii raionale Turda și profesorii, în organizarea acțiunilor de masă cu cartea pentru elevii ciclurilor I și II.

DARIA SOLONARU, MIRCEA IOAN
Biblioteca raională Turda

Din problemele **BIBLIOTECILOR ȘCOLARE**

Dezvoltarea învățămîntului în țara noastră în anii regimului democrat-popular, generalizarea școlii de șapte ani și trecerea la școala elementară de opt ani, înmulțirea școlilor medii de cultură generală și înființarea numeroaselor școli tehnice și profesionale, au determinat și organizarea unei vaste rețele de biblioteci școlare.

Paralel cu asigurarea bazei materiale se studiază și se experimentează noi metode de activitate care să permită acestor biblioteci îndeplinirea importantelor sarcini ce le revin.

După părerea noastră, biblioteca școlară avînd ca obiectiv principal sprijinirea procesului instructiv-educativ, este o bibliotecă didactică, de specialitate, cu un profil determinat de specificul școlii pe lingă care funcționează. Fondul de publicații al unei biblioteci dintr-o școală medie de cultură generală de exemplu, care cuprinde lucrări cerute de programa respectivă de învățămînt, diferă în bună parte de fondul de publicații al unei biblioteci dintr-o școală tehnică metalurgică sau de agricultură.

Publicul cititor al unei biblioteci școlare este și el la rîndul lui delimitat cu precizie, cuprinzîndu-se în exclusivitate din elevii și cadrele didactice ale acelei școli. În raport cu numărul și cu exigențele acestor cititori, se organizează și se planifică întreaga activitate a bibliotecii.

Dar oricit de bine dotată ar fi o bibliotecă școlară, nu va putea dispune niciodată de un fond de publicații la fel de bogat și de variat ca tematică ca o bibliotecă publică. Și nici nu este nevoie, pentru că obligația ei este de a procura, în primul rînd, lucrările de specialitate cerute de cititori, elevi sau profesori în acea școală. De aceea colaborarea bibliotecii școlare cu celelalte biblioteci este o necesitate.

Credem important să subliniem aceasta deoarece s-au semnalat uneori tendințe curioase de izolare. Astfel, au fost cazuri cînd profesorii sau directorii unei școli au încercat să interzică elevilor frecventarea bibliotecilor publice sub motiv că, „la bi-

biblioteca școlii se găsească destule cărți bune de citit“.

Atitudinea ni se pare greșită din două puncte de vedere. În primul rând, se poate ca o carte aflată în biblioteca școlară într-un singur exemplar, să-i fie necesară unui elev, dar el să n-o poată căpăta, aceasta fiind împrumutată altcuiva. Ni se pare normal ca elevul să caute cartea la biblioteca publică, care posedă totdeauna un număr mai mare de exemplare din aceeași lucrare.

În al doilea rând, și credem că acesta este cel mai important, frecventarea unei biblioteci publice este un lucru lăudabil, o dovadă de sete de cultură, o deprindere care trebuie formată și cultivată la copii, nu reprimată.

Elevul vine la biblioteca publică din propria lui dorință, neconstrâns. Cartea pe care o împrumută răspunde unei dorințe de cunoaștere, unei plăceri de a citi o operă valoroasă, unei nevoi de a-și ocupa timpul în mod plăcut și folositor.

Biblioteca școlară este supusă regulamentului general al școlii, activitatea ei este cuprinsă și depinde de planul general al activității didactice, orarul și condițiile ei de funcționare sunt legate de programul zilnic al elevilor și de localul în care este adăpostită școala.

Pentru elevi, biblioteca publică apare sub aspect atrăgător, nu numai datorită bogăției și varietății fondului de publicații, dar și prin faptul că e în afara școlii, că prezintă ceva deosebit față de activitatea zilnică școlărească. Dreptul de a citi la biblioteca publică îl umple pe copil de mândrie și îl stimulează în frecventarea ei.

Prin urmare, frecventarea bibliotecii publice de către elevi nu știrbește cu nimic autoritatea bibliotecii școlare și nici nu-i stăjenește activitatea. Dimpotrivă. Scopul educativ urmărit atât de școală cât și de biblioteca publică fiind același, el se realizează cu atât mai bine cu cât copiii îi se oferă mai multe posibilități de a citi opere valoroase.

Nu trebuie neglijat nici faptul că, prin frecventarea bibliotecii publice elevul învață

să ducă o muncă independentă cu cartea, se deprinde să-și aleagă singur lucrările corespunzătoare gustului și interesului său. Lectura în sălile bibliotecii publice este de asemenea un bun prilej de educare, ea contribuind într-o măsură importantă la deprinderea copiilor cu un studiu serios și susținut.

Nimeni nu preinde că aceleași condiții nu sînt îndeplinite și de către biblioteca școlară. Dar o „concurență“ între aceste două unități care urmăresc același scop educativ ni se pare de neînțeles. În mod normal, între biblioteca școlară și celelalte biblioteci trebuie să existe o permanentă și multiplă colaborare, ele completându-se în mod armonios, una pe alta. Fondul de publicații existent la biblioteca publică ar trebui larg popularizat de către școală, atât prin bibliotecă cât și cu ajutorul cadrelor didactice. Biblioteca publică la rîndul ei trebuie să sprijine îndeaproape activitatea bibliotecii școlare, atât prin împrumutarea unor publicații cât mai ales prin colaborarea la diferitele acțiuni culturale-educative ce se organizează pentru elevi. Avînd sprijinul bibliotecii publice pentru procurarea lucrărilor necesare cititorilor dar nelegate de profilul școlii, biblioteca școlară se poate concentra mai mult asupra completării fondului său de specialitate, îmbogățindu-și permanent colecțiile cu publicațiile necesare procesului de învățămînt.

De asemenea, ni se pare necesar colaborarea bibliotecii școlare și cu bibliotecile documentare de specialitate, cum ar fi bibliotecile institutelor de cercetări, bibliotecile universitare etc. Prin această legătură ele ar putea obține prin împrumut interbibliotecar lucrări științifice necesare informării cadrelor didactice sau pregătirii elevilor din ultimele clase pentru examenele de absolvire și de admitere în învățămîntul superior.

Sprijinite în felul acesta, bibliotecile școlare ar putea desfășura o activitate din ce în ce mai rodnică, contribuind la pregătirea temeinică a viitorilor noștri specialiști.

II.IE STANCIU

JUBILEUL BIBLIOTECII DE STAT GERMANE

ANGELA POPESCU-BREDICENI

„Și totuși victoria va fi a noastră”
KARL LIEBKNECHT

Între 23 și 28 octombrie 1961, bibliotecarii din R. D. Germană sărbătoresc cei 300 de ani de existență a Bibliotecii de Stat germane (Deutsche Staatsbibliothek).

Eveniment de seamă în viața bibliotecarilor germani, aniversarea tricentenarului Bibliotecii de Stat germane, capătă o semnificație deosebită astăzi când Uniunea Sovietică propune încheierea neîntârziată a Tratatului de pace cu Germania.

„Sarcina noastră națională istorică, sarcina partidului și guvernului nostru și a Frontului Național al Germaniei Democratice este să îngrijească ca de pe teritoriul Germaniei să nu mai fie declanșat nici odată un nou război și nu trebuie să ne precupețim forțele pentru a menține pacea poporului nostru”. Cuvintele lui Walther Ulbricht exprimă adinea semnificație a acestui act, întărind prin școala istoriei civile roslite de Karl Liebknecht la izbucnirea primului război mondial: „Principalul dușman al poporului german se afla în Germania: este imperialismul german, clica militară germană, diplomația secretă germană. Pe acest dușman din țară trebuie să-l combată poporul german”.

Sub semnul luptei pentru o Germanie care să trăiască în pace cu toate popoarele lumii, sub semnul luptei pentru o Germanie democratică, bibliotecarii germani sărbătoresc cei 300 de ani de existență a bibliotecii lor.

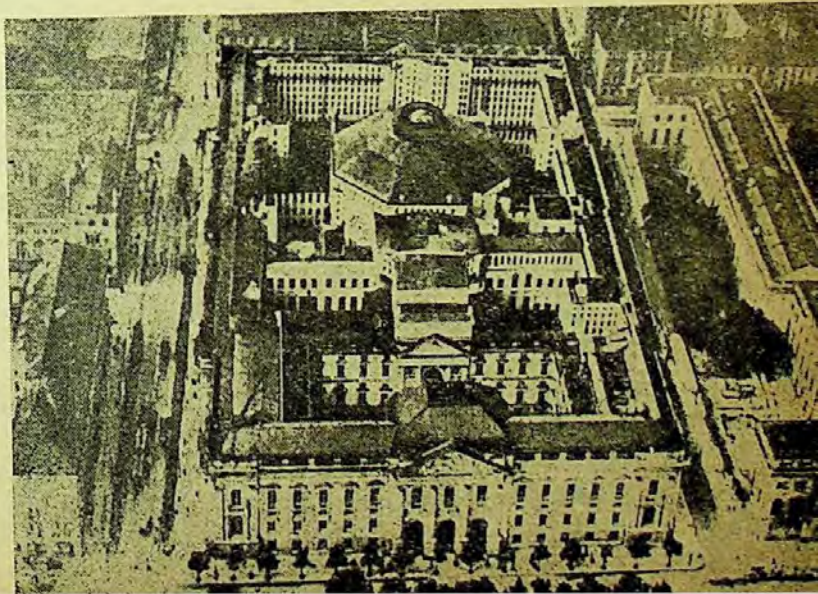
Creată cu trei secole în urmă, de către principele elector de Brandenburg Friedrich-Wilhelm, ca „Biblioteca electorală din Köln pe Spree” (Churfürsterliche Bibliothek zu Köln an der Spree), avea sarcina — ceea ce însemna o noutate la acea vreme — de a colecționa și face accesibile prin „cataloge exacte” cele mai bune cărți din toate domeniile de cunoștințe și în toate limbile.

Politica militaristă a vremii a închis de la început accesul larg spre știință și cultură pentru majoritatea populației și chiar pentru clasa dominantă, deoarece armata înghițea cea mai mare parte a bugetului public.

Situația nu s-a schimbat nici atunci când ca devine „Biblioteca regală” (1701) continuând să rămână mai departe o instituție de reprezentare a principiilor absolutiste. Soarta bibliotecii și a bibliotecarilor fiind la bunul plăc al principilor, dreptul de acces în bibliotecă și de consultare a colecțiilor este acordat numai unui număr restrâns de privilegiați.

Revoluția burgheză din Prusia înscrie pentru bibliotecă începuturile unei noi etape în evoluția sa, menită să o situeze în fruntea celorlalte biblioteci germane. Sub înrîurirea lui Wilhelm von Humboldt și sub conducerea unor savanți ca: Friedrich Wilken și Georg Heinrich Pertz și mai apoi

Vedere generală a
Bibliotecii de Stat
germane

a lui Richard Lepsius, își fac locul o serie de reforme cu rostul de a aboli strimbele vederi feudale și de a face din această bibliotecă, — prin achiziționarea unor bogate și valoroase colecții particulare, — un centru de literatură națională și internațională. Din această epocă datează partituri, autografe — piese de valoare unică — ale lui Johann Sebastian Bach, Mozart și Beethoven.

Stringerea și conservarea literaturii naționale germane nu i-a conferit însă titlul de bibliotecă națională nici sub Bismarck, — care crease imperiul —, din pricina autonomiei culturale ce încă persista în statele germane.

În schimb, luind inițiativa unor lucrări colective de mare amploare spre anul 1900, biblioteca devine centrul îndeobște cunoscut al sistemului de biblioteci germane în care încep să fie realizate lucrări ca: *Berliner Titeldrucke* (1892) — fișierul berlinez al titlurilor; *Gesamtkatalog des preussischen später deutschen Bibliotheken* (1899) — catalogul colectiv al bibliotecilor prusiene, apoi germane; *Gesamtkatalog der Wiegendrucke* (1904) — catalogul colectiv al incunabilelor și de a fi „Biroul de relații asupra bibliotecilor germane (1905).

La începutul secolului al XX-lea, ea devine Biblioteca centrală a Prusiei și centrul recunoscut al bibliotecilor germane. Ca „Preussische Staatsbibliothek“, ea continuă după primul război mondial să-și îndeplinească funcțiunile cu caracter central și în ciuda condițiilor grele din perioadă de după război, desfășoară o activitate susținută pentru a-și înlocui colecțiile sale speciale, unice în Germania, mai cu seamă în muzicologie, orientalistică, manuscrise și incunabile.

Dominația regimului hitlerist constituie perioada cea mai sumbră din istoria Bibliotecii de Stat germane. La sfârșitul celui de-al doilea război mondial totalitatea fondurilor bibliotecii — care număra peste 3.000.000 de cărți — se afla risipită în peste 30 de locuri diferite din întreaga Germanie, iar clădirea bibliotecii din Berlin era foarte grav avariată. Amenajată provizoriu, datorită sprijinului activ și efectiv dat de Administrația militară sovietică, biblioteca își redeschide porțile la 8 octombrie 1946. Ca orice instituție ideologică condusă de către partidul clasei muncitoare ea devine pentru prima dată o instituție cu adevărat democratică, accesibilă masei largi ale poporului.

Rolul conducător pe care această bibliotecă l-a jucat în viața bibliotecilor germane, după reorganizarea sa, i-a conferit în toamna anului 1954 titlul convenit de „Biblioteca de Stat germană“.

Fondul său actual numără astăzi 1.820.000 de cărți, iar fondurile vechi care însumează tot atâtea tipărituri, sînt reținute în momentul de față în mod ilegal la Marburg și Tübingen în R.F.G. Autoritățile americane și ulterior regimul lui Adenauer împiedică printr-o atitudine antiștiințifică și antinațională ca fondurile bibliotecii depozitate în acele părți aparținind astăzi Germaniei Occidentale, să fie restituite depozitului legal al adevăratei Bibliotecii de Stat germane. „Rezoluția asupra revendicării restituirii fondurilor Bibliotecii de Stat germane reținute în Germania occidentală“ votată în unanimitate în Conferința directorilor bibliotecilor științifice din R.D.G., ce a avut loc la Leipzig la 30 martie 1961, a declarat ca nelegală reținerea la Marburg și Tübingen a celor 1.800.000 de tipărituri, 29.000 incunabile, 29.700 manuscrise, aproape 17.000 manuscrise de muzică, 217.000 autografe și 250.000 hărți.

Intenția R.F.G. de a crea cu cele 1.800.000 de tipărituri, o bibliotecă în Berlinul occidental sau la Frankfurt pe Main — cum au făcut de altfel și în domeniul bibliografiei, creînd o a doua bibliografie națională, — este complet antinațională și cu atât mai greu de realizat deoarece toate evidențele și cataloagele acestui fond se găsesc la Biblioteca de Stat germană.

Luînd în considerare interesul științific general care impune revenirea neîntîrziată a prețioaselor colecții acumulate cu strădanie timp de trei secole de Biblioteca de Stat germană și dreptul legitim pe care această bibliotecă îl are asupra fondurilor reținute în R.F.G., eminentul conducător al bibliotecii, profesorul doctor Horst Kunze a propus rezoluția mai sus citată care a primit consensul unanim al tuturor bibliotecarilor din R.D.G.

Răspunzînd sarcinilor înscrise în programul de dezvoltare al bibliotecilor științifice din R.D.G. pentru anii 1959—1965, Biblioteca de Stat germană are misiunea socială ca în primul stat german al muncitorilor și țăranilor să contribuie la triumful socialismului, „cooperînd la dezvoltarea metodică a științei și culturii, economiei și tehnicii“ prin achiziționarea și punerea la dispoziția cititorilor săi a celor mai valoroase lucrări din domeniul științei și culturii universale“.

În completarea fondurilor sale se orientează în general după nevoile de informare și documentare din domeniile înscrise în planul economiei naționale: tehnică, științele fizice și naturale, agricultură și medicină. Biblioteca achiziționează de asemenea un fond reprezentativ de literatură internațională în toate limbile printre care publica-

țiile cele mai recente din U.R.S.S. și țările de democrație populară ocupă un loc de seamă. Biblioteca de Stat germană are dreptul de depozit legal pentru toate publicațiile apărute pe teritoriul R.D.G.; publicațiile apărute în R.F.G. sunt procurate prin cumpărare. Intrările sale anuale se cifrează la 70.000—80.000 volume și 21.000 de reviste ceea ce o situează și în domeniul achizițiilor în fruntea tuturor bibliotecilor germane.

Continuând tradiția lucrărilor colective, Biblioteca de stat germană publică o serie de cataloage centrale ca de pildă: *Zentral-katalog der Auslandsliteratur* (catalogul central al literaturii străine), *Gesamtverzeichnis ausländischer Zeitschriften* (indexul general al revistelor străine).

Informarea asupra literaturii străine se face prin fișe tipărite care sînt transmise tuturor bibliotecilor germane și prin bibliografii cu apariție periodică care dau informații fie despre *Lucrările traduse din limbile vorbite în U.R.S.S. și în țările de democrație populară* fie despre literatura modernă medicală (*Informații asupra literaturii medicale*).

O serie de bibliografii speciale sînt întocmite în scopul informării imediate a cercetătorilor și specialiștilor din diferitele domenii ale științei și culturii. De asemenea, continuă lucrările lui *Gesamtkatalog der Wiegendrucke*, (catalogul colectiv general al incunabilelor), întrerupte din cauza ultimul război, operă de mare anvergură la care participă o serie întreagă de țări printre care și țara noastră.

Fiind centrul de catalog colectiv, biblioteca este în măsură să informeze pe oamenii de știință asupra locului unde se află căr-

țile și revistele ce nu se găsesc în depozitele sale, ci în alte biblioteci germane.

Concepută să servească studiului și cercetărilor științifice, biblioteca este în același timp deschisă și publicului larg. În acest scop și-a organizat atît săli generale cît și o serie de săli prevăzute cu biblioteci uzuale pentru următoarele domenii: științe sociale, științe naturale, medicină și tehnică.

Schimburile internaționale ale Bibliotecii de Stat germane întrerupte în timpul dominației hitleriste, au fost reluate după reînceperea activității sale contribuind în mod eficace la cunoașterea peste hotare a adevăratei Germanii, a Germaniei democratice, în hotarele căreia se făurește astăzi o viață nouă.

Jubileul de 300 ani de existență a Bibliotecii de Stat germane va oferi prilejul de a înscrie în istoria bibliotecilor germane uriașul progres realizat în acest sector în primii ani ai puterii populare.

Conferințele, care vor avea loc cu ocazia jubileului, vor avea drept subiect: *Biblioteca și știința în socialism* sau *Contribuția Bibliotecii de Stat germane la dezvoltarea științei și culturii, economiei și tehnicii în socialism și la cooperarea internațională între biblioteci*. Publicațiile ce vor apărea, dintre care merită menționată disertația-program asupra „Bibliotecii de Stat germane în trecut și astăzi” ca și expozițiile ce se vor organiza tot pe tema: *Biblioteca de Stat germană în trecut și astăzi*, sînt merită să ilustreze aportul adus de această importantă instituție de cultură în construirea socialismului în R.D.G. și progresul fără precedent realizat de bibliotecă în acești ani.

Urăm colegilor noștri germani, ca jubileul bibliotecii lor să constituie un nou prilej de afirmare a noii culturi socialiste germane.

FRANZ LISZT

Liszt și-a definit singur, cum nu se poate mai bine personalitatea: „Singura mea ambiție de muzician, a fost și va fi să-mi arunc sulfa cât mai departe, la spațiile nedefinite ale viitorului“. Și într-adevăr și-a aruncat atât de bine și atât de departe sulfa creației muzicale, încât a străbătut viitorul pînă în zilele noastre.

Apărind ca artist în viața socială a Europei de la sfîrșitul primului pătrar al secolului al XIX-lea, activitatea creatoare a lui Franz Liszt începe în plin romantism. Victor Hugo, șeful necontestat al curentului romantic francez, proclamă dreptul pentru artist de a nu accepta altă regulă decît aceea a inspirației sale, reîntoarcerea la adevăr și la viață. Această reîntoarcere la adevăr și la viață, ca expresie a unei trăiri interioare, a fost farul călăuzitor al noului curent romantic, printre exponenții cărui în muzică, alături de Schubert, Chopin, Berlioz și Schumann, se va număra și Liszt. Prioritatea conținutului asupra formei, simpatia entuziastă pentru tot ce e sincer și profund, iată punctul de vedere al școlii romantice, pe care în linii generale transpunindu-l în muzică, îl regăsim și în opera lui Liszt.

Ceea ce este caracteristic pentru marii creatori din arta secolului, e dezacordul în care aceștia se găsesc cu relațiile capitaliste. Delacroix, Beethoven, Berlioz, Dickens, Balzac, Liszt, într-o formă sau alta, emit un protest contra ordinii sociale existente. Aceste puternice personalități creatoare au o ideologie protestatară bine conturată. Liszt și-a manifestat dezacordul său nu numai prin scrieri pline de avînt, dar și în muzica sa clocotitoare de noutate, cu un puternic colorit folcloric, care reprezintă un protest artistic împotriva formelor și mijloacelor de exprimare tradiționale.

Liszt s-a născut la 22 octombrie 1811 în localitatea Raiding (Kiszmarton) din Ungaria, unde tatăl său era intendentul familiei Esterhazy. Surprins de talentul cu totul excepțional cu care copilul improviza la pian, tatăl, care era un bun cunoscător al muzicii, se hotărăște să-l prezinte pe micul Liszt în public, la vîrsta de numai 9

ani. După primele succese obținute la Oedenburg și Presburg, tatăl și fiul pleacă la Viena în căutarea unui bun profesor de pian care să se ocupe de instruirea temeinică a tinărului artist. Acesta a fost găsit în persoana lui Carl Czerny, care după 12 lecții, refuză să mai încaseze bani pentru munca sa, deoarece, declară marele pedagog, strădaniile lui sînt pe deplin răsplătite de progresele uimitoare și neașteptate pe care le făcea Liszt de la o zi la alta.

În decembrie 1822, la 11 ani, Liszt apare într-un concert public și improvizează pe tema Andante-ului din simfonia în do minor de Beethoven. La cel de-al doilea concert, în aprilie 1823, Beethoven în persoană urcă estrada și-l îmbrățișează pe acest copil minune. La sfîrșitul aceluiași an 1823, Liszt sosește însoțit de tatăl său la Paris, unde vremea aceea director al

Conservatorului, îi refuză intrarea în clasa de pian, invocând un regulament care interzice frecventarea cursurilor de către străini. Nedescurajat de acest refuz, ia lecții în particular cu italianul Paer și cehul Reicha, renumiți profesori ai timpului. În 1824 iațrepreinde un turneu în Anglia unde cîntă la curtea regelui George al IV-lea și este considerat în unanimitate superior marilor virtuoși Moscheles și Cramer. Ca o încununare a acestei neobișnuite precocități artistice, Opera din Paris îi comandă — fapt fără precedent în analele acestei instituții — muzica pentru opera într-un act *Don Sancho sau Castelul dragostei*, care se reprezintă la 17 octombrie 1825.

Singura umbră peste acest început luminos este moartea iubitului său tată în 1827, lovitură sub impresia căreia va trăi pînă în 1830, cînd revoluția din iulie îi reanimă entuziasmul și-i inspiră schița unei simfonii „revoluționare”, ale cărei teme vor fi reluate mai tîrziu în poemul său simfonic *Omagiu eroilor*. Acum intră în cercul socialiştilor utopici, îmbrățișînd întru totul ideile acestora cu privire la critica „artei pentru artă”, Liszt însuși simțîndu-se depărtat de pura virtuozitate ale cărei posibilități le epuizase. În schimb, toată admirația lui se îndreaptă spre Berlioz — revoluționarul compoziției și Paganini — revoluționarul tehnicii.

Aici, la Paris, Liszt cunoaște și se împrietenește cu Heinrich Heine, Mickiewicz, Delacroix, și asistă la primul recital al lui Chopin, al cărui amic intim va deveni. Împreună cu soția sa Marie d'Agoult, Liszt se instalează la Geneva și ocupă postul de profesor la Conservatorul din capitala Elveției. În 1835 li se naște prima fiică, Bladine, urmată de un fiu, Daniel, și apoi de Cosima care va deveni ulterior soția marelui Richard Wagner.

În 1839, după un nou succes triumfal obținut la Viena cu o serie de 10 recitale, pleacă în capitala Ungariei unde concertele sale date în scopul ajutorării populației sinistrate de o catastrofală inundație a Dunării, au stîrmit un entuziasm cu totul neobișnuit. Aici contribuie la crearea unui Conservator național de muzică și primește diploma de cetățean de onoare al orașului Budapesta.

Liszt devine virtuozul cel mai sărbătorit al Europei. Universitatea din Königsberg îi decerne titlul de „doctor honoris causa”. Văzînd că subscripția deschisă pentru ridicarea unui monument lui Beethoven este departe de a acoperi cheltuielile prevăzute, Liszt, cu entuziasmul și elanul caracteristic, se decide să procure de unul singur sumele necesare. În scopul acesta între-

prinde un imens turneu: Viena, Budapesta, unde peste 20.000 de compatrioți l-au escortat cu torțe, Leipzig, Hamburg, Frankfurt, Baden, Bonn, Bruxelles, Londra, Berlin, Varșovia, Moscova și Dresda. Strădaniile sale au fost însă pe deplin satisfăcute și în anul 1845, Liszt dirijează personal festivitatea dezvelirii monumentului închinat lui Beethoven, la Bonn.

Dar de multă vreme, viața de pianist virtuoz, călătorînd tot timpul și dînd ne-numărate concerte și recitaluri, nu-l mai mulțumea. În mîntea lui Liszt încolțeau planuri mărețe. În noiembrie 1844, se instalează definitiv la Weimar, unde fusese angajat ca șef de orchestră extraordinar încă din 1842. În sfîrșit, îi va fi cu puțință să se dedice în întregime compoziției. Activitatea lui Liszt la Weimar marchează o epocă, nu numai în viața sa, ci și în istoria generală a muzicii. Prima dată importantă a șederii lui în acest oraș, a fost reprezentarea sub conducerea sa a operei *Tannhäuser*, în 1849. Urmează apoi premiera operei *Lohengrin* a aceluiași Richard Wagner în 1851, iar în 1852 dirijează o serie de concerte închinete creației lui Berlioz. Această perioadă petrecută la Weimar, cea mai rodnică pentru opera marelui compozitor, durează 13 ani. Director muzical al teatrului, dirijor, profesor și scriitor, Liszt va reda Weimarului o strălucire comparabilă cu aceea pe care capitala Turingiei nu o cunoscuse decît în vremea lui Goethe, Schiller și Herder, înfăptuînd astfel visul său din tinerețe de a înălța „condiția de muzician” la nivelul aceleia a poezilor, filozofilor și oamenilor de stat. În 1861 Liszt se decide să părăsească Weimar-ul și se stabilește la Roma.

Dar revine la Weimar, adesea în cursul ultimei perioade a vieții sale, ocupînd o clădire mică în parcul castelului ducal, dă lecții colective la care asistau auditori din lumea întreagă, iar în fiecare duminică dimineața aveau loc concerte la care se produceau elevii. Era un adevărat Conservator liber, ce oferea o imagine neobișnuită, în-suflețită de un cult sincer al artei adevărate. Începînd din anul 1873, cel puțin un trimestru pe an, Liszt l-a consacrat conducerii Conservatorului din Budapesta, îndeletnicire ce-i producea o vie mulțumire, sau după o expresie a sa, erau „cele mai bune ore” ale bătrîneții. Totuși ultimii ani i-au fost umbriți de supărări nemeritate: contemporanii îi contestau meritele evidente de genial compozitor.

În primele zile ale anului 1886, Liszt pleacă în ultimul său turneu. Revenit la Bayreuth, ia parte la festivalul Wagner, dar în noaptea de 31 iulie 1886, își dă

sfirșitul în urma unei grave răceli contractate încă din luna mai. Dorința lui, exprimată în 1869 a fost să fie înmormântat în localitatea în care-și va da obștescul sfirșit și să nu i se facă decît o slujbă simplă. Această dorință i-a fost respectată și rămășițele sale pămîntești odihnesc la Bayreuth.

Semnificația creației lui Liszt este imensă. Ca virtuoz al pianului, revoluționează tehnica instrumentului și alături de Paganini, deschide epoca marilor interpreți, cetățeni de onoare ai lumii întregi, care prin turneele ce le întreprind vor contribui la dezvoltarea gustului pentru muzica de bună calitate.

Compozitorul Liszt, — prin lucrările sale pentru pian, din care amintim ciclul „Ani de peregrinări”, 19 rapsodii maghiare, sonata în si minor și cele două concerte, sau prin creațiile sale simfonice, dintre care la loc de cinste se situează cele 12 poeme simfonice, simfoniile cu cor *Faust* și *Dante*, — rămîne fără îndoială reprezentantul cel mai tipic al muzicii programatice din secolul al XIX-lea.

Aversiunea pe care o arăta Liszt „jocului de sunete fără sens”, — adică formalismului muzical, muzicii golite de conținut — îl situează printre primii compozitori care au înțeles uriașa însemnătate a creației compozitorilor ruși din „grupul celor cinci”, continuatori ai operei lui Glinka. În cursul celei de-a doua șederi la Weimar, el s-a preocupat mult de popularizarea compozițiilor lui Rimsky-Korsakov, Balakirev, Borodin, Musorgski, Cezar Cui, Liszt fiind sigur de importanța pe care acești creatori aveau s-o aibe pentru dezvoltarea școlii

naționale ruse și a muzicii în general. În prima parte a vieții sale, Liszt a vizitat în trei rinduri Rusia, concertînd cu un succes nemaiîntîlnit la Moscova, Petersburg, Odesa și Kiev. Caracterul național vădit al compozitorilor ruși și creația acestora plină de sevă și noutate, l-au atras în mod deosebit. La rîndul lor, membrii grupului celor cinci aveau față de Liszt o mare admirație, considerîndu-l ca pe un compozitor și interpret genial, care a atins limitele artei, ca pe un mare conducător în lupta pentru progresul muzicii.

Liszt a îndrăgit mult muzica populară rominească și impresionat de frumusețea melodiilor pe care a avut ocazia să le audă în cursul călătoriei sale prin Ardeal și Țările Romîne, a compus o Rapsodie pe motive populare rominești. În această lucrare, executată pentru prima dată la București în 1931, se pot recunoaște o *Horă bătrînească* din părțile Sibiului, o *Bătută* din Ardeal, apoi o melodie lăutărească *Ca la ușa cortului*, precum și jocul moldovenesc *Corăbeasca*. Toate cronicile muzicale ale timpului sînt pline de elogii la adresa marelui pianist, care a dat trei concerte la București și trei la Iași, în programele cărora a introdus și improvizații pe teme rominești pentru a mulțumi în felul acesta primirii calde ce i s-a făcut pretutîndeni.

Sărbătorirea lui Franz Liszt este o recunoaștere că opera sa, plină de originalitate, de fantezie și inspirație, dovedește mereu mai mult aportul pe care creatorul l-a adus artei muzicale.

TUDOR CIORTEA

FRIDJOF NANSEN (1861 — 1930)

Inceputul explorării regiunilor înghețate din nordul continentelor și ale Polului Nord se pierde în negura vremurilor. Urmele descoperite în zilele noastre dovedesc că încă la sfirșitul secolului al XV-lea, navigatori ruși de prin părțile Pomariei s-au avîntat în corăbii cu pînze și înarmați cu săgeți, topoare și flinte, în căutare de vînat pe Oceanul Înghețat de Nord, ocolind pe mare, primii în lume, capul Celiuskin.

Multe și glorioase pagini aveau să fie scrise — veacuri de-a rîndul — pînă ce geografia acestor ținuturi să fie clarificată și harta Arcticei definitiv trasată.

Șirul celor ce și-au jertfit adesea chiar viața, în lupta cu pustiirile înghețate ale

nordului, este alcătuit din cei mai buni navigatori, exploratori, oameni de știință ai multor popoare.

Aci, la Polul Nord, se îngemănează ca un simbol al prieteniei popoarelor în lupta pentru știință, avîntul și dirzenia atîtor expediții, pornite să cerceteze aceste ținuturi necunoscute, de-a lungul multor zeci de ani. Coleat, Stduhin sau Nordenskjöld, Laptev, Celiuskin sau Bering, Parry, Nares, Gredy sau Andrée sînt numai cițiva din cei care au descifrat, cu prețul unui eroism de nedescris, geografia și istoria pustietăților Arctice. Luptînd împotriva indolenței unor cîrmuitori „înguști la cap”, cutezătorii exploratori ai nordului — prin-

tre care mulți, foarte mulți ruși — completau mereu, de la un secol la altul golurile cunoașterii noastre științifice asupra acestor îndepărtate și greu accesibile ținuturi.

În șirul celor ce s-au dedicat pe viață acestui înalt fel umanitar, — la loc de cinste se află și marele explorator norvegian Fridjof Nansen.

Născut acum o sută de ani (10 octombrie 1861), la Frøen lângă Cristiania, Nansen se ocupă cu studiul zoologiei, încă din anii de studenție. După ce-și obține doctoratul în 1887, desfășoară o bogată activitate publicistică — rod al cercetărilor sale în domeniul zoologiei și histologiei.

În mai 1888, Nansen străbate cupola de gheață a Groenlandei și mările din sudul acestei mari insule. Studiază aici natura cimpurilor de gheață și adună date pentru lucrarea *Viața eschimoșilor*. Se reîntoarce în patrie după un an (mai 1889), după care scrie cartea *Prima traversare a Groenlandei*.

Cercetător pasionat, se dedică muncii științifice în cadrul muzeului universității din Cristiania. În anul 1890, propune o expediție de explorare a Arcticei, care pornește în 24 iunie 1893.

Pe bordul corăbiei „Fram”, — de o construcție cu totul specială, — întregul echipaj în frunte cu Nansen, a străbătut timp de 3 ani un greu și — până atunci — inaccesibil drum, întorcându-se în patrie, plini de glorie, în iunie 1896. Această expediție a constituit un exemplu de comportare camaraderească, spirit de sacrificiu și de bună organizare a cercetărilor științifice. Increderea în izbândă, îmbinată cu cel mai desăvârșit calm, cu o deplină competență și cu o mare prezență de spirit în momentele grele, au făcut din Nansen un deosebit de valoros conducător al acestei expediții.

Presupunerea sa — că lăsând ca „Fram”-ul să fie blocat de ghețuri, acestea îl vor duce în derivă spre Polul Nord, — s-a adeverit la sfârșitul anului 1894, când

după un an și trei luni de plutire în derivă, corabia „Fram” a atins paralela 83° și 24' latitudine nordică.

Efectuând un mare număr de observații oceanografice care infirmau părerea existentă pînă atunci că în aceste regiuni oceanul ar avea o adîncime mică și deci curenții marini ar fi puternici și convingându-se că ghețurile nu vor putea împinge vasul mai spre nord, Nansen, ia hotărîrea de a porni spre Pol numai în tovărășia lui Friedrik Hjalmar Johansen, în săniile trase de ciini și pe caiace confecționate din piele de focă. Între timp „Fram” și-a continuat călătoria, navigînd în derivă.

După multe și neînchipuit de grele încercări, la care îi supune sălbateca natură a nordului, curajoșii descoperitori ai acestor virgine tărîmuri înghețate, ajung la 8 aprilie 1895 la paralela 86° 14', cea mai avansată latitudine nordică atinsă pînă atunci.

Luptînd cu geruri de minus 40 de grade, cu viscole și furtuni de zăpadă puternice, hrănindu-se adesea numai cu carnea mîrselor și a urșilor vînați, luptînd împotriva oboșelii și a deznădejdiei, Fridjof Nansen și curajosul său însoțitor își continuă cercetările științifice, dovedind astfel superioritatea omului în fața celor mai deslănțuite stihii ale naturii.

La înapoierea din expediția la Polul Nord, Nansen este primit sărbătorește, acordîndu-i-se numeroase distincții academice de către universitățile norvegiană și britanică. El scrie apoi lucrarea *Expediția norvegiană spre Polul Nord, 1893—1896. Rezultate științifice*, precum și însemnările de călătorie *Spre Pol*.

Profesor universitar în 1908, își continuă activitatea științifică și obștească.

Membru de onoare al Academiei ruse de știință încă din anul 1898, Fridjof Nansen primește premiul Nobel (1922), ca o încununare și prețuire a muncii sale științifice, pusă în slujba progresului omenirii.

VIORICA MUNTEANU

5 NOIEMBRIE — Aniversarea zilei de naștere a marelui nostru prozator MIHAIL SADOVEANU (1880). [Mihail Sadoveanu. (Indrumar metodic pentru bibliotecii). Buc., Editat de B.C.S., 1960. 212 p. + ilustr.; vezi și Călăuza bibliotecarului, XIII (1960), 9—10 (sept.—oct.), p. 41—42].

★

7 NOIEMBRIE — A 44-a ANIVERSARE A MARIILOR REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE. [Lenin, V. I. Despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, București, E.S.P.L.P., 1957, 430 p. + 1 f. port. (Institutul de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.C.U.S.); Gheorghiu-Dej, Gheorghe. Marea Octombrie — o răscruce în destinele omenirii. In: Articole și cuvântări, decembrie 1955—iulie 1959. Buc., Editura politică, 1960, p. 314—323; Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — începutul unei ere noi în istoria omenirii. Avântul revoluționar în România. Crearea P.C.R. — victorie istorică a leninismului asupra oportunistului și reformismului în mișcarea muncitorească din România. Buc., Editura politică, 1960, 72 p. (Lecții în ajutorul celor care studiază istoria P.M.R. 3)].

★

8 NOIEMBRIE — A 60-a ANIVERSARE A NAȘTERII TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ (1901), prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române.

★

9 NOIEMBRIE — 1940 — În timpul cutremurului

din noaptea de 9 spre 10 noiembrie, 14 luptători antifasciști, printre care și ILIE PINTILIE, au fost uciși sub zidurile Doftanei din vîna guvernului antonescian. [Ilie Pintilie, erou al clasei muncitoare. 1903—1940, Buc., E.S.I.P., 1958, 13 p. (Ministerul Învățămîntului și Culturii. Direcția generală a așezămîntelor culturale); Novicov, Mihai. Ilie Pintilie, Buc., E.S.P.L.P., 1958, 103 p. cu ilustr. și portr. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. Figuri de luptători ai mișcării muncitorești din țara noastră); Novicov, Mihai. Povestiri despre Doftana, Buc., Editura tineretului, 44 p.].

10 NOIEMBRIE — 1960 — Se deschide la Moscova conștiința reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. [Declarația Consiliului reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — noiembrie 1960 — Apel, către popoarele din lumea întreagă. Buc., Editura politică, 1960, 78 p.].

★

— Ziua Mondială a Tineretului. Se împlinesc 16 ani de la înființarea Federației Mondiale a Tineretului Democrat (1945).

★

11 NOIEMBRIE — 1944 — A luat ființă Asociația română pentru strîngerea legăturilor cu Uniunea Sovietică. (A.R.L.U.S.).

— 75 de ani de la nașterea lui CONSTANTIN IVĂNUȘ (1886—1928), dirz și neobosit luptător comunist, a fost în primele rînduri ale mișcării muncitorești din

țara noastră. [Constantin Ivănuș, un înflăcărat luptător comunist, Buc., E.S.I.P., 1959, 16 p. (Ministerul Învățămîntului și Culturii. Direcția generală a așezămîntelor culturale, nr. 67); Luptători pentru pace, socialism și fericirea poporului. Vol. I, Buc., Editura tineretului, 1955. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.) p. 53—62].

★

17 NOIEMBRIE — Ziua internațională a studenților.

★

19 NOIEMBRIE — 250 de ani de la nașterea genialului scriitor și savant rus MIHAIL VASILIEVICI LOMONOSOV (1711—1765). Cercetător al naturii și gânditor cu o cultură enciclopedică, M. V. Lomonosov a deschis drumuri noi în cele mai diferite domenii ale științei (fizică, chimie, astronomie, mecanică, geologie, geografie, filozofie, lingvistică), punînd temelile unei concepții noi, științifice, străbătută de spiritul materialismului, asupra naturii, materiei și mișcării.

Crearea poetică a lui M. V. Lomonosov a adus o însemnată contribuție la dezvoltarea versificației și limbii literare ruse. [Clasici literaturii ruse. Buc., Editura Cartea Rusă, 1956, p. 11—21; Istoria filozofiei. In cinci volume, Vol. I, Buc., Editura științifică, 1953, p. 416—437].

★

22 NOIEMBRIE — 45 de ani de la moartea scriitorului progresist american JACK LONDON (1875—1916), cel dintîi scriitor proletar al Americii. Prin realismul ei, prin marea dra-

goste pentru om și pentru forțele lui creatoare, prin vigoarea cu care a demască ororile regimului capitalist și și-a afirmat credința nestrămutată în inevitabila victorie a socialismului, opera lui Jack London rămâne o contribuție însemnată în tezaurul literaturii universale. [London, Jack. *Căciul de fier*. Buc., E.S.P.L.A., 1960, XXII + 450 p. + 1 f. portr. (Biblioteca pentru toți, 46); London, Jack. *Colț alb*, Buc., Editura tineretului, 1961, 223 p.].

★

23 NOIEMBRIE — 5 ani de la moartea pictorului român JEAN AL. STERIADI (1880—1956). La începutul activității a pictat compoziții inspirate din viața oamenilor simpli (*Chivutele*, *Dantelărese*, *Trăsuri în piață*). Mai târziu s-a dedicat peisajului, realizând lucrări de o caldă luminozitate și un lirism delicat. Este autorul unei admirabile galerii de portrete desenate și litografiate. [Acad. Oprescu, G. *Jean Al. Steriadi desenator* (album), Buc., Editura Academiei R.P.R., 1961].

★

25 NOIEMBRIE — 50 de ani de la moartea lui PAUL LAFARGUE (1842—1911), unul dintre primii propagandiști de seamă ai socialismului științific în Franța, publicist remarcabil, om de știință și tovarăș de luptă al lui Marx și Engels. [Lafargue, Paul. *Karl Marx. Amintiri personale*. In volumul: *Marx și Engels despre educație și învățămînt*. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1960, p. 301—314; Lafargue, Paul. *Amintiri despre Engels*. In

volumul: *Marx și Engels despre educație și învățămînt*. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1960, p. 316—323; *Din amintirile lui Lafargue*. In volumul: *K. Marx și F. Engels, Despre artă și literatură*. O culegere din scrierile lor. Buc., Editura pentru literatură politică, 1955, p. 607—609].

★

26 NOIEMBRIE — 55 de ani de la nașterea lui NICOLAE CRISTEA (1906—1942), dîrz și neînfricat luptător comunist, voluntar român în războiul civil din Spania, luptător în mișcarea franceză de rezistență. [*Luptători pentru pace, socialism și fericirea poporului*. Vol. I, Buc., Editura tineretului, 1955. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.), p. 233—240].

— 1945 — Se constituie Federația Democratică Internațională a Femeilor. (F.D.I.F.). [*Sesiunea Consiliului F.D.I.F., Praga 12—15 octombrie 1959*, Buc., Editat de Consiliul național al femeilor din R.P.R., 1960, 152 p.].

— Proclamarea Republicii Populare Mongole (1924).

★

28 NOIEMBRIE — ANIVERSAREA NAȘTERII LUI FRIEDRICH ENGELS (1820—1895) — MARE DASCAL AL PROLETARIATULUI, PRIETEN ȘI TOVARĂȘ DE LUPTĂ AL LUI MARX. IMPREUNĂ CU CARE A CREAT TEORIA COMUNISMULUI ȘTIINȚIFIC ȘI A LUPTAT PENTRU ELIBERAREA CLASEI MUNCITOARE.

★

29 NOIEMBRIE — 100 de ani de la moartea lui NIKOLAI ALEKSANDROVICI DOBROLIUBOV (1836—1861) mare democrat revoluționar rus, eminent critic literar și clasic al filozofiei materialiste. N. A. Dobroliubov a jucat un mare rol în istoria literaturii, filozofiei și gândirii sociale ruse din secolul al XIX-lea. [Lenin, V. I. *Opere*, Vol. 5, Buc., E.S.P.L.P., 1953, p. 309; *Clasicii literaturii ruse*, Buc., Editura Cartea Rusă, 1956, p. 256—268; *Istoria filozofiei*. In cinci volume. Vol. 2, Buc., Editura științifică, 1959, p. 305—313].

— Se împlinesc 20 de ani de cînd a fost ucisă, de către cotropitorii hitleristi, partizana comsomolista ZOIA

KOSMODEMIANSKAIA (1923—1941). Numele Zoiei Kosmodemianskaia, ca și al altor sute de tineri care prin faptele lor vitejești au eucerit înaltul titlu de Erou al Uniunii Sovietice, au devenit pentru tineretul din lumea întreagă un exemplu de curaj și onoare, o pildă de slujire a patriei. [Aligher, Margarita. *Zoia. Poeme* Buc., Editura tineretului, 1958, 67 p. cu ilustr.; *Comsomolul leninist*. Din istoria U.T.C.L. din U.R.S.S., Buc., Editura tineretului, 1960, p. 436—438; Kosmodemianskaia, L. T. *Zoia și Șura*. Ediția a 4-a. Buc., Editura tineretului, 1961, 268 p.].

VĂ RECOMANDĂM

SZEMLER, FERENC. *Solstițiul*. Buc.,
 Editura tineretului, 1961, 580 p.

Tradus de curind
 în românește, *Solstițiul*
 constituie una dintre
 reușitele remarcabile
 ale prozei noastre noi.
 Acțiunea romanului se
 desfășoară într-un o-
 raș din Ardeal, între
 august 1942 și 2 fe-
 bruarie 1943.

Eroul principal al
 romanului, inginerul
 constructor Péter Im-
 reh, este un intelec-
 tual cinstit, cu convingeri democratice, dar
 măcinat de contradicții, izvorite din indi-
 vidualismul mic-burghez. Romanul urmă-
 rește procesul de limpezire a conștiinței lui
 Imreh. El izbuteste să găsească singurul
 drum adevărat care duce la realizare
 umană, la fericire, la liniște sufletească.
 Ajutat de comuniști, în rîndul cărora se
 află muncitorul tipograf Ștefan Dumitru
 prietenul său, Petér Imreh pășește în lupta
 antifascistă ilegală, condusă de partid. De-
 sigur că drumul nu-i ușor. Meritul roman-
 ului constă tocmai în autenticitatea cu
 care sînt descrise frământările eroului, în
 împrejurări în care personajul se indivi-
 dualizează puternic.

Subiectul propriu-zis al romanului îl
 constituie un episod al luptei antifasciste.
 Un grup de comuniști organizează un de-
 tașament de partizani și trece la acte de
 sabotaj îndreptate împotriva hitleriștilor.
 Trenuri încărcate sar în aer, se sabotează
 construcția unui siloz destinat hitleriștilor,
 se pregătesc acte false pentru cei cu mi-
 siuni în armată, sînt salvați cei cari nu
 voiau să lupte împotriva Uniunii Sovietice.

În aceste acțiuni temerare ale comuniști-
 lor se reliefează Ștefan Dumitru — munci-
 torul tipograf, al doilea personaj marcant
 al romanului. El reprezintă omul hotărît,
 curajos, comunistul neînfricat care duce
 greul luptei. Romanul demonstrează că în
 perioadele cele mai grele ale luptei anti-
 fasciste, comuniștii erau în frunte, că lup-
 tînd pentru eliberarea sa, clasa muncitoare
 eliberează în același timp toate celelalte
 clase și pături sociale oprite.

Întîlnim în roman și pagini satirice, pline
 de ironie și sarcasm la adresa oamenilor
 zilei, în goană după afaceri și cîștiguri.

Bancherii Bordea, Sinka, Birtalan, politicienii Frost, Knoll, Zamfir, agentul de siguranță Olteanu sau colonelul Boldoy sînt sprijinatorii politicii fasciste și profitorii războiului sîngeros.

Titlul romanului *Solstițiul* indică și ideea cărții: momentul crucial al războiului cînd înfrînte la Stalingrad, armatele hitleriste au pierdut de fapt războiul. Acest moment hotărîtor, încheie și romanul lui Szemler Ferenc.

★

SAVESCU, A. dr. *Album de protecția plantelor*, partea I-a, vol. I. Dăunătorii pomilor, arbuștilor fructiferi și viței de vie. Material didactic. Buc., Editat de Centrul de propagandă agricolă, 1961, 270 p. + 69 pl.

Lucrarea *Album de protecția plantelor*, volumul I, este o încercare reușită de a da tuturor cititorilor, un determinant practic, ușor de folosit în cunoașterea dăunătorilor.

Din cuprînsul volumului I, ne putem da seama că este vorba de o lucrare de mare amploare, întrucît

acest album format din două părți, va apărea în 6 volume și anume: partea I-a, volumul I — *Dăunătorii pomilor, arbuștilor fructiferi și viței de vie*; volumul II — *Dăunătorii plantelor de ornament și legumelor*; volumul III — *Dăunătorii culturilor de cîmp și produselor agricole depozitate*; partea a II-a; volumul IV — *Bolile pomilor, arbuștilor fructiferi și viței de vie*; volumul V — *Bolile plantelor de ornament și legumelor*; volumul VI — *Bolile culturilor de cîmp și produselor depozitate*.

Materialul este judicios împărțit în cele 6 capitole. Capitolul I, tratează pe 100 pagini caracterele generale ale grupelor principale de dăunători (viermi cilindrici, moluște, artropode), biologia insectelor, înmulțirea insectelor, atacul și pagubele pricinuite, clasificarea insectelor și animalelor vertebrate. Capitolul II se ocupă cu dăunătorii arborilor fructiferi, material descris pe 98 pagini. *Dăunătorii arbuștilor fructiferi* este materialul cuprins de capitolul III, pe 10 pagini. Pe alte 10 pagini sînt descriși în cadrul capitolului IV *Dăunătorii pomilor în pepiniere*. Capitolul V, cuprinde 24 pagini tratînd despre *Dăunătorii viței de vie*. Capitolul VI *Dăunătorii viței în școlile de viță*, cuprinde material descris pe alte 6 pagini.

Pe ultimele 20 pagini ale lucrării, în afara bibliografiei, autorul a pus la înde-mîna cititorului indexul denumirilor științifice ale dăunătorilor plantelor cultivate, precum și denumirile populare românești și străine ale dăunătorilor plantelor de cultură.

În cadrul tratării unui dăunător găsim alături de textul (care cuprinde: denumirea, diagnoza, biologia și importanța economică) și planșa desenată cuprinzînd cel puțin stadiul primejdios și planta atacată cu caracteristicile atacului, mărimea stadiilor fiind astfel aleasă, încît să se poată vedea clar atît înfățișarea cit și caracterele morfologice.

Cu ajutorul acestui album determinarea speciilor de dăunători se face prin confruntarea dăunătorului găsit în cultură sau planta atacată, cu planșa de la grupa corespunzătoare de dăunători.

★

BORDEIANU C., *Căile sporirii producției de lapte la vaci*. Buc., Ed. agro-silvică, 1961, 198 p.

Avută pe Directivele Congresului al III-lea și pe lucrările plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, lucrarea se ocupă de cele mai importante aspecte ale creșterii vacilor de lapte și a efectivului de bovine, de folosirea integrală a capacității productive actuale a raselor noastre de taurine și îmbunătățirea lor în viitor, indicînd măsurile tehnice și organizatorice necesare dublării producției de lapte pînă în anul 1965.

Astfel, autorul acordă o atenție deosebită problemelor privind: factorii care influențează producția de lapte și reducerea prețului de cost, organizarea reproducției vacilor și juncilor, prevenirea și combaterea sterilității, creșterea rațională a tineretului taurin, hrănirea rațională a vacilor — principalul mijloc de sporire a producției de lapte în etapa actuală — și legat de aceasta, organizarea unei baze furajere corespunzătoare în tot timpul anului, prin asigurarea nutrețului însilozat și a finului pe timpul iernii, a pășunilor și nutrețurilor verzi pe timpul verii — masajul, mulgerea rațională și obținerea unui lapte igienic, întreținerea taurinelor în stabulație liberă, mecanizarea muncii în fermele de vaci, mijloacele pentru îmbunătățirea raselor de taurine, prevenirea și combaterea bolilor etc.

Numeroasele exemple de unități agricole socialiste care și-au sporit efectivul de taurine în special din prăsila proprie și au obținut producții de peste 4000 litri lapte pe cap de vacă furajată, precum și indicațiile tehnice date fac ca lucrarea să fie deosebit de folositoare tuturor îngrijitorilor care lucrează în fermele de vaci.

JMF 1961
TOLEA, I. *Creșterea tineretului porcin.*

Buc., Ed. Agro-silvică, 1961, 72 p.

Broșura cu titlul de mai sus pune la îndemina îngrijitorilor de animale de la gospodăriile agricole colective și de stat, un material bogat și folositor, care înmănușează toate problemele referitoare la creșterea porceilor.

Datorită caracteristicilor biologice și economice ale speciei porcine — numărul mare de porcei ce se obțin de la o scroafă, creșterea și dezvoltarea lor într-un timp scurt, folosirea unei cantități mai mici de nutrețuri pentru 1 kg. spor greutate vie decît la alte specii de animale etc. — creșterea porceilor a fost și rămîne o ramură rentabilă a producției animale, căreia în prezent i se acordă o deosebită importanță.

Pornind de la aceste considerente, în lucrare se arată că rentabilitatea creșterii porceilor depinde în măsură hotărîtoare de obținerea unor porcei viguroși și sănătoși la fătare și de creșterea lor în condiții corespunzătoare tot timpul vieții.

Data fiind însemnăta creșterii raționale a tineretului porcin, ca verigă principală a complexului de măsuri care asigură obținerea la vîrsta adultă a unor animale capabile să dea producții mari și economice, broșura cuprinde următoarele capitole principale:

— Condiții pentru obținerea de porcei viguroși și sănătoși la fătare (alegerea scroafelor și vierilor pentru prăsilă, hrănirea și îngrijirea lor etc.);

— Îngrijirea scroafelor și porceilor, în timpul și în primele zile după fătare (pregătirea adăpostului în vederea fătării, fătarea propriu-zisă și primele îngrijiri date porceilor);

— Creșterea porceilor sugari (planul de creștere, hrănirea suplimentară și îngrijirea porceilor sugari, întărcarea porceilor, folosirea antibioticelor, implantelor de os, a razelor infraroșii și ultraviolete artificiale în creșterea porceilor etc.);

— Creșterea tineretului porcin (hrănirea și îngrijirea porceilor după întărcare, folosirea taberelor de vară etc.);

— Bolile porceilor (prevenirea și combaterea lor).

În cuprinsul broșurii sînt prezentate și o serie de exemple și rezultate bune obținute de unitățile agricole socialiste, precum și recomandări practice de felul cum pot fi rezolvate greutățile ce se ivesc în perioada de creștere a tineretului porcin.

★

MAIER, I și col. *Cultura legumelor în sere și răsadnițe.* Buc., Ed. Agro-silvică, 1961, 390 p.

În momentul de față, o deosebită atenție se acordă culturii legumelor în sere și răsadnițe în vederea asigurării unui consum ridicat de legume proaspete în tot cursul anului. Condițiile de climă din țara noastră, favorabile efectuării culturilor forțate și baza materială a unităților agricole socialiste permit extinderea culturilor de legume în sere și răsadnițe pe suprafețe tot mai mari.

Lucrarea *Cultura legumelor în sere și răsadnițe*, elaborată de un colectiv de specialiști cu o bogată experiență în acest domeniu, pune la îndemina legumicultorilor un îndreptar complet, care cuprinde alături de îndrumări asupra construcției serelor și amenajării răsadnițelor cît mai ales asupra agrotehnicii ce trebuie aplicată în efectuarea culturilor. De asemenea se dau îndrumări asupra folosirii raționale a serelor și răsadnițelor în vederea obținerii de recolte mari și de calitate superioară, la un preț de cost scăzut. Se mai tratează combaterea bolilor și dăunătorilor, cultura ciupercilor, cultura legumelor în medii nutritive, lucrarea îmbrățișînd astfel toate problemele legate de cultura forțată a legumelor.

La elaborarea lucrării a fost folosită experiența legumicultorilor fruntași din țara noastră, precum și a celor din U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Ungară și R.P. Bulgaria, punîndu-se astfel la îndemina cititorilor cele mai noi metode de lucru.

Abonamentele la revista CĂLAUZA BIBLIOTECARULUI pe anul 1962 se pot face la toate oficiile poștale din țară, prin factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi.

Se pot face abonamente personale.

COSTUL UNUI ABONAMENT :

pe 3 luni : 6 lei ; pe 6 luni : 12 lei ; pe un an : 24 lei.

EXEMPLARUL 2 LEI